

Vecpiebalgas novada ziņas

Šajā numurā:

- Nedienas ar autoceļiem
- Mākslas dienas pagastos
- Mūsu viesis - Antons Kalniņš

Vecpiebalgas novada pašvaldības izdevums

2013. gada marts Nr. 3(49)

**Lieldienu rītā logu plaši ver,
Ielaid sauli sevī, sirdī gaismu lej.
Mieru gūsti, dienām laimi tver,
Mīlestību baltu, prieku citos sēj!**

Lai pavasara saules siltums un dabas atmoda dod spēku un enerģiju, vairo cerības un prieku, sniedz ticību rītdienai!
Gaišas un svētīgas Lieldienas ikvienā mājā!

Vecpiebalgas novada pašvaldība

Esi ticīgs!

Jāņa 20: 25, 27

Tad pārējie mācekļi Tomam stāstīja: „Mēs Kungu esam redzējuši.” Bet viņš tiem sacīja: „Ja es neredzu naglu zīmes viņa rokās un savu pirkstu nelieku naglu rētās, un savu roku nelieku viņa sānos, es neticēšu.”... Pēc tam Jēzus Tomam saka: „Stiep šurp savu pirkstu un aplūko manas rokas, un dod šurp savu roku un liec to manos sānos un neesi neticīgs, bet ticīgs!”

Šogad marts ir padevies auksts. Vairākas nedēļas pēc kārtas naktīs bija ziemas vidus cietīgs aukstums un arī dienā saule neiesildīja gaisu tā, lai būtu sajūtams pavasaris. Slēpotāji priecājas, bet daudzi citi sarunās it kā ieminējās – gaidu pavasari. Vai kaut kad būs silts beidzot? Šī, protams, ir bērnišķīgi naiva saruna. Mēs jau visi zinām, ka pavasaris tūlīt, tūlīt būs. Mums ir pieredze, kas atkārtojas ik gadu. Ja arī temperatūra par pāris grādiem novirzās, pieredze saka priekšā, ka mēneša laikā daba ap mums mainīsies tik ļoti, ka nemaz neatcerēsimies aukstās naktis un stindzinošo salu un vēju. Viss plauks un ziedēs.

Mazliet grūtāk varbūt ir ar kādu citu norisi, kuru visi kopīgi piedzīvojam. Runa ir par ne sevišķi veiksmīgo saimniecisko dzīvi, kas Latvijā un arī citur pasaulē novērojama. Jau par normālu parādību ir kļuvusi saruna, ka jādomā projām, jo Latvijā nekas labs nav gaidāms. Kaut arī jau pirms gandrīz 4000 gadiem Vecās Derības tekstos mēs varam lasīt, ka ekonomikas uzplaukumi un kritumi ir cikliski ar 7 gadu periodu, tomēr, esot ilgstošā piespiedu miera stāvoklī, mēs sliecamies domāt, ka pavasaris nesekos. Vai mēs redzam savā ticībā brīdi, kad Latvija būs plaukstoša zeme visās izpausmēs? Kad no visas pasaules tieksimies uz šejieni doties un kalpot izaugsmei, kā tas bija, piemēram, Atmosdas laikos? Šajā jomā mūsu ticībai ir daudz lielāka loma kā pieredzei, jo laika posms ir garāks.

Visgrūtāk mums pieņemt domu, ka dzīve, kurā katrs varam atrast tik daudz nepilnību, kuras labāk nebūtu piedzīvojuši, var tapt pārmainīta. Taču, vai jebkura cilvēka dzīve vispār ir kāda vērtība, ja nav jauna sākuma iespējas? Un visbeidzot, kāda būtu mūsu dvēseles pastāvēšanas jēga, ja tā pēc mūsu samērā īsās dzīves vienkārši aizietu pazušā. Vai ir iespējama dzīve pēc nāves šajā pasaulē? Domāju, daudzi būtu ar mieru sacīt – nē. Līdzīgi kā ar pavasari un saimniecisko uzplaukumu nereti mēs domām un vārdos nopūšamies, sakot – laikam jau nekas nebūs. Tas ir cilvēcīgi. Svarīgi, ka mums šajā atziņā arī neko nepalīdz pieredze. Cilvēkiem vienkārši tādas nav. Kas ir aiz tās robežas, kur un kad cilvēks aiziet?

Jēzus cilvēka veidā dzīvoja uz šīs pasaules pirms 2000 gadiem un atstāja daudz atziņu, kas burtiski pārvērsa pasaules gaitu. Taču ar šīm atziņām vien viņš būtu viens no lielo pasaules domātāju rindas, kas pamazām nogrimst vēsturē. Lieldienas notikumā Dievs ir izvēlējies pats pirmais parādīt, ka mums priekšā ir ceļš uz pasauli Dieva klātbūtnē. Tas ir Lieldienas notikums. Sievas iet pie kapa, kur ielikts miruša cilvēka ķermenis, un atrod to tukšu. Kristīgajā draudzē ļaudis parasti šajos svētkos sveic cits citu ar vārdiem „Kristus ir augšāmcelies!”

Tad, kad dzīvī sateic vienā un katrs nākamais solis padara to arvien sliktāku un sliktāku, mums nav dabīga spēka cerēt uz atjaunošanos. Kad cilvēks sasniedz vecumu, praktiskais prāts visdrīzāk neredz jaunu augšāmceltu dzīvi. Tāpēc Dievs ar mīlestību pats nāk pie mums. Lieldienu prieks ir par to, ka nekas no vecā, samezgotā mums nav jānes līdz. Kristus aicina viņam sekot. Atzīt savu maldīšanos un pieņemt Dieva mīlestību, pamācību un jaunu, ticībā balstītu dzīvi. Vai tā jau nav augšāmcelšanās? Un kur vēl vairāk drošība par to, ka mana nemirstīgā dvēsele ir Dieva rokās un Viņš par to rūpēsies arī tad, kad pamirs miesa un sirds!

Jēzus mācekļi Toms ir tāds pats cilvēks kā mēs. Kaut arī vairākus gadus ik dienas pavadījis kopā ar Kristu, viņš tomēr savā pieredzē nevar atrast līdzīgu notikumu kā Kristus augšāmcelšanās. Tāpēc arī itin droši paziņo – ja es neredzēju, tad neticēšu! Vai nav tāpat kā pie mums, kā šodien? Taču visvairāk šajā situācijā pārsteidz Jēzus pats. Viņš neatrada Tomu, norādams viņa neticību. Gluži otrādi – Jēzus aicina Tomu nākt klāt, likt rokas naglu rētās un piedzīvot, ka tas, kas bija miris, Toma priekšā stāv atkal dzīvs. „Neesi neticīgs, bet esi ticīgs!” Jēzus saka Tomam toreiz un šodien no jauna atkal mums.

Lieldienas rītā dievkalpojumā katrs no jums ir aicināts pienākt tuvāk šim noslēpumainajam brīnumam, kad atkal no jauna Kristus Baznīca visā pasaulē apliecinās, ka kaps ir tukšs. Neskaitāmas salauztas dzīves taps salabotas un vēl vairāk cerības lietas pamirsušās dvēselēs. Arī mūs Kristus šajās Lieldienās aicina pienākt tuvāk. Pārliecināties, ka naglas par manām vainām ir iedzītas nevis manās, bet Kristus rokās un rētas ir atstājušas tur. „Es varu dzīvot no jauna bez rētām. Esi ticīgs!” Viņš saka. Lai mums paties prieks to piedzīvot šajās Lieldienās!

Lodes draudzes mācītājs
Artis Eglītis

ĪSZIŅAS

- No 2013.gada 2.aprīļa līdz 15.maijam Vecpiebalgas novada pašvaldības ceļi tiks slēgti transporta līdzekļiem smagākiem pa 6,5 tonnām.
- No 8.marta Kaives, Inešu un Dzērbenes pagasta pārvaldēs iedzīvotāji par pašvaldības sniegtajiem pakalpojumiem un nekustamā īpašuma nodokli var norēķināties ar bankas maksājumu kartēm.
- 2.martā CATA kultūras namā notika Cēsu deju apriņķa tautisko deju kolektīvu skate – solis ceļā uz XXV Vispārējiem latviešu Dziesmu un XVDeju svētkiem, kas notiks šajā vasarā Rīgā. Vecpiebalgas novada pārstāvēja Dzērbenes tautas nama senioru deju kolektīvs „Juveris” – ieguva otrās pakāpes novērtējumu (vadītājs Uldis Blīgzna), Vecpiebalgas kultūras nama senioru deju kolektīvs „Mudurainis” – ieguva augstākās pakāpes novērtējumu, jauniešu deju kolektīvs „Slātaviņa” – ieguva pirmās pakāpes novērtējumu (kolektīvu vadītāja Antra Grinberga) un jauniešu deju kolektīvs „Balga” – ieguva pirmās pakāpes novērtējumu (vadītājs Klāvs Zārdiņš). Apsveicam!
- 2013.gada 1.jūnijā Latvijā notiks kārtējās pašvaldību vēlēšanas. Kandidātu saraksti novada pašvaldības vēlēšanu komisijai jāiesniedz no 12. līdz 22.aprīlim. Vecpiebalgas novada vēlēšanu komisijas priekšsēdētājs Andris Balodis, tālrunis 26109262.
- 7.martā notika biedrības „Vidzemes tūrisma asociācija” kopsapulce, ar kuras lēmumu domes priekšsēdētāja Ella Frīdvalde - Andersone ir ievēlēta valdē.
- 22.martā Vecpiebalgas novada skolu pedagogi piedalījās pieredzes apmaiņas seminārā – konferencē „Gandrīz ideāla skola” Priekuļos.
- 9.martā Kaivē jaunā noskaņā ar jokiem un humoru tika nosvinēts 8.marts. Amatiermākslinieki bija sagatavojuši interesantus skečus par sadzīviskām situācijām, tos ar atraktīvām dejām papildināja „Kaivas” dejojājas. Pasākuma organizatore Ginta Babre šos svētkus vērtē atzinīgi: „Mūsu ikdienu ir pārāk nopietna, taču šajā pasākumā varēja manīt, ka rūpes un raizes ir palikušas mājās. Skatītāji un amatiermākslinieki baudīja istus svētkus.”

Svētkos priekšnesumiem ir jābūt lustīgiem – pārliecināti ir Kaives pašdarbnieki Agnese Caunite Bērziņa, Jānis Viksna un Guna Kalniņa.

VECPIEBALGAS NOVADA DOMĒ

Domes sēde 2013. gada 20. martā

Deputāti vienbalsīgi nolēma:

1. Neakceptēt Maijas Tunties iesniegumu dzēst servitūta atzīmes ierakstu par servitūta tiesību un pienākumu sakrītumu nekustamo īpašumu "Griškas", (Vecpiebalgas pagasts) „Kalna Apiņi” (Vecpiebalgas pagasts) savienojošā zemes gabalā un nesaskaņot nekustamā īpašuma lietošanas tiesību robežu plānus iesniegtajā apgrūtinājumu redakcijas daļā.
2. Apstiprināt pašvaldības SIA „Dzērbenes siltums” saimnieciskās darbības 2012. gada pārskatu. Kapitālsabiedrības 2012. gada neto apgrozījums Ls 67946,00, pārskata gada zaudējumi – Ls 1335,00. Līdz maijam izvērtēt pašvaldības SIA “Dzērbenes siltums” finansiālos rezultātus un darbību laikā no 2009.gada 1.jūlija līdz 2013.gada maijam.
3. Piedalīties Eiropas Zivsaimniecības fonda projektā „Alauksta estrādes vienkāršota rekonstrukcija” kā projekta realizētājam, kur kopējās projekta izmaksas ir līdz LVL 17569,83, t. sk. avanss LVL 2613,69. Nodrošināt priekšfinansējumu līdz LVL 14956,14. Projekta realizācijas priekšfinansēšanai ņemt kredītu līdz LVL 14956,14 vai ekvivalentu summu eiro Valsts kasē uz 5 gadiem.
4. Piedalīties Eiropas Zivsaimniecības fonda līdzfinansētājā projektā „Publiskās peldvietas labiekārtošana pie Alauksta ezera” kā projekta realizētājam, kur kopējās projekta izmaksas ir līdz LVL 17872,29, t. sk. avanss LVL 2658,69. Nodrošināt priekšfinansējumu līdz LVL 15213,60. Projekta realizācijas priekšfinansēšanai ņemt kredītu līdz LVL 15213,60 vai ekvivalentu summu eiro Valsts kasē uz 5 gadiem.
5. Pagarināt nomas līgumu par ģimenes ārsta Ulda Vasiļevska ģimenes ārsta prakses vietas telpām un iekārtām Kaives pagasta pārvaldes administratīvajā ēkā „Pagasta Dārziņi” uz 5 gadiem.
6. Piešķirt aušanas darbnīcai „Vēverīšas” Ls 2000,00 grāmatas „Piebalga ir, bija un būs” izdošanai.
7. Iestāties Vecpiebalgas kooperatīvajā krājaizdevu sabiedrībā par biedru, ieguldot tās pamatkapitālā 300 pajas kopsummā par Ls 3000.
8. Nodot iznomāšanai nedzīvojamo telpu Nr.36 (16,0 m² Gaismas iela 1, Vecpiebalgā, Vecpiebalgas pagastā, Vecpiebalgas novadā).
9. Apstiprināt 2013. gada štatu sarakstā štata vienību saimnieciskajā dienestā iepirkumu veikšanai EIS sistēmā – konsultants/iepirkumu speciālists, nosakot amata atalgojumu Ls 200,00 mēnesī pirms nodokļu nomaksas.
10. Apmaksāt Dzērbenes Sarkanā Krusta nodaļai šokolādes iegādes izdevumus Ls 70,00 Donoru dienas Dzērbenē.
11. Iznomāt neapbūvētās zemes vienības „Ielejas” (Dzērbenes pagasts) lauksaimniecībā izmantojamo zemi 2,89 ha kopplatībā lauksaimnieciskai izmantošanai, nomas līguma termiņš – 1 gads.
12. Pieņemt īpašumu „Lejas Bruzāni” (Vecpiebalgas pagasts) un „Celmi” (Taurenes pagasts) sadalīšanai.
13. Neiznomāt nekustamo īpašumu „Lazdas” (Kaives pagasts). Noteikt atsavināšanas veidu – pārdošana izsolē. Noteikt nekustamās mantas - nekustamā īpašuma nosacīto cenu – Ls 3600. Apstiprināt izsoles noteikumus.
14. Nodot atsavināšanai nekustamo īpašumu „Kagaiņi” (Vecpiebalgas pagasts). Noteikt atsavināšanas veidu – pārdošana izsolē. Noteikt nekustamās mantas - nekustamā īpašuma nosacīto cenu – Ls 10 000. Apstiprināt izsoles noteikumus.

Vienam deputātam balsojumā nepiedaloties (Raitis Glāzers), deputāti nolēma:

1. Piešķirt finansiālu atbalstu Ilmāram Glāzeram Ls 330,00 par izcīnīto 3.vietu Eiropas čempionātā ziemas triatlona.

Nākamā Vecpiebalgas novada domes sēde notiks 2013. gada 17. aprīlī plkst. 16.00 Vecpiebalgas pagastā.

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

Projekts „Vecpiebalgas novada attīstības programmas un teritorijas plānojuma izstrāde”

2013. gada 10. martā noslēdzās projekts „Vecpiebalgas novada attīstības programmas un teritorijas plānojuma izstrāde” (Vienošānās Nr. IDP/1.5.3.2.0/10/APIA/VRAA/098/017).

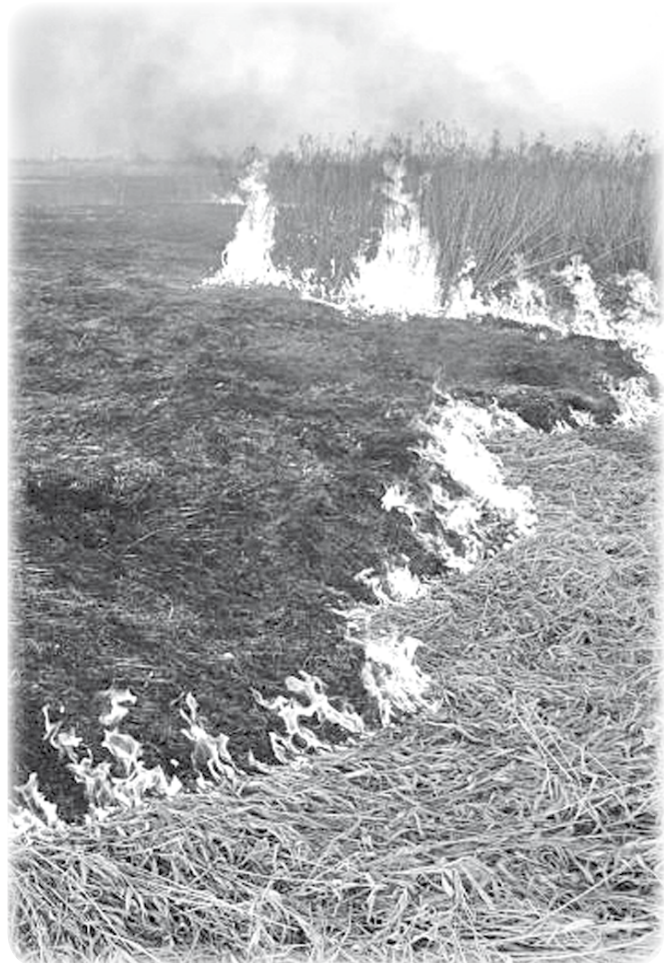
Projekts tika realizēts darbības programmas „Cilvēkresursi un nodarbinātība” papildinājuma 1.5.prioritātes „Administratīvās kapacitātes stiprināšana” 1.5.3.pasākuma „Plānošanas reģionu un vietējo pašvaldību administratīvās un attīstības plānošanas kapacitātes stiprināšana” 1.5.3.2.aktivitātes „Plānošanas reģionu un vietējo pašvaldību attīstības plānošanas kapacitātes paaugstināšana” ietvaros.

Projekta laikā tika izstrādāti vairāki dokumenti – Vecpiebalgas novada attīstības programma 2012.-2018.gadam, Vecpiebalgas novada teritorijas plānojums 2013.-2025.gadam un Vecpiebalgas novada ilgtspējīgas attīstības stratēģija. Tika veikta Stratēģiskās ietekmes uz vidi novērtējuma izstrāde, kā arī pašvaldības datu apkopošanas, uzkrāšanas un izmantošanas sistēmas pilnveide.

Projekta mērķis bija veicināt Vecpiebalgas novada attīstības programmas 2012.-2018. gadam un teritorijas plānojuma 2013.-2025. gadam izstrādes procesu, piesaistot attīstības programmas izstrādei un teritorijas plānojumam nepieciešamos ekspertu pakalpojumus.

Projekta kopējās attiecināmās izmaksas LVL 48 291,00. Eiropas Sociālā fonda finansējums sastāda 100% no kopējām attiecināmajām izmaksām.

Kūlas dedzināšanai – NĒ!

Līdz ar pavasara atnākšanu plāvās un rudenī nenokoptajos laukos atkal ir sākuši darboties kūlas dedzinātāji. Mūsu pusē šo ikpavasara sērgu pagaidām vēl aizkavē sniega kārtā, tomēr drīz tā nokusīs un atklās rudenī nenoplautās platības. Jau daudzus gadus par galveno dedzināšanas negatīvo ietekmi tiek uzskatīta ugunsbīstamība, sīko kukaiņu un citu dzīvo radību bojāeja. Šīs ir uzreiz ieraugāmās negatīvās sekas. Taču ir vēl citas negatīvas iezīmes, pirmkārt, nevajadzīgi dedzinot kūlu vai salmus, zemes īpašnieks samazina sava zemes īpašuma vērtību, otrkārt, bez lietderīgas izmantošanas iznīcina sev pieejamo atjaunojamo enerģijas avotu – biomasu. Kūlas dedzināšana veicina augsņu paskābināšanos, jo trūdvielām nabadzīgās augsnēs būtiski palielinās minerālmēslu, īpaši sārmaino vielu izskalošanās ar ūdeņiem.

Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests atgādina, ka par kūlas dedzināšanu fiziskām personām draud naudas sods no 200 līdz 500 latiem vai pat administratīvais arests uz laiku līdz 15 diennaktīm. To paredz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 179.pants „Ugunsdrošības prasību pārkāpšana”.

Jāatgādina, ka katrs zemes īpašnieks vai lietotājs ir atbildīgs par savā īpašumā notiekošo, arī tad, ja normatīvo aktu pārkāpumu viņa īpašumā ir izdarījis kāds cits. Tāpēc īpašniekiem pašiem vajadzētu pievērst lielāku uzmanību sava īpašuma uzraudzībai, lai citu personu dēļ nerastos kaitējums jums un jūsu īpašumam.

Stāvoklis kritisks, bet autoceļu uzturētāji nogaida

Vecpiebalgas novada pašvaldība no novada iedzīvotājiem, autotransporta kravu pārvadātājiem un autobraucējiem saņem pamatotas sūdzības par valsts autoceļa P30 Cēsis – Vecpiebalga – Madona posma no Meļļiem līdz Madonai tehnisko stāvokli. Īpaši situācija ir saasinājusies šogad – valsts autoceļa posms P30 ir kritiskā tehniskā stāvoklī.

Vecpiebalgas novada pašvaldība jau vairāku gadu garumā ir lūgusi LR satiksmes ministrijai, AS „Latvijas Valsts ceļi” un AS „Latvijas autoceļu uzturētājs” amatpersonām pievērst uzmanību minētajam ceļa posmam un pārējiem valsts autoceļiem, lai rastu iespēju tos sakārtot. (2010.gada 15.jūlijā tika nosūtīta vēstule LR satiksmes ministram).

2013.gada 12.martā Vecpiebalgas novada domes priekšsēdētāja Ella Frīdvalde - Andersone ir sagatavojusi un nosūtījusi vēstuli Latvijas Republikas satiksmes ministram Anrijam Matīsam par valsts autoceļa P30 Cēsis – Vecpiebalga – Madona posma no Meļļiem līdz Madonai kritisko stāvokli un pieprasījusi operatīvu rīcību, lai ceļa stāvokli uzlabotu jau 2013. gadā.

Uz Vecpiebalgas novada pašvaldības jautājumu par iespējamo palīdzību no pašvaldības puses saņēmām šādu informāciju no VAS „Latvijas Valsts ceļi” Vidzemes reģiona Cēsu nodaļas vadītāja:

„Vecpiebalgas novada pašvaldība nav juridiski tiesīga

ne lemt, ne plānot valsts autoceļiem piešķirtā finansējuma sadalīšanu vai pārdalīšanu. Saskaņā ar noslēgto deleģēšanas līgumu starp LR Satiksmes ministriju un VAS „Latvijas Valsts ceļi” izpilda deleģētos valsts pārvaldes uzdevumus, t.i., valsts autoceļu tīkla pārvaldīšanu, valsts autoceļu tīkla finansējuma administrēšanu, kā arī autoceļu uzturēšanas darbus. Sakarā ar pašreizējo ekonomisko situāciju valstī un ievērojamo finansējuma samazinājumu autoceļu nozarei reģionālo un vietējo autoceļu rekonstrukcija kopš 2009. gada ir apturēta. Minēto darbu atsākšana klūs iespējama, tikai uzlabojoties Latvijas ekonomiskajai situācijai un palielinoties finansējumam autoceļu nozarei”.

Lai palīdzētu steidzami risināt jautājumu par valsts autoceļa P30 Cēsis – Vecpiebalga – Madona posma no Meļļiem līdz Madonai remontu, lūdzam iedzīvotājus ar saviem parakstiem apliecināt nepieciešamību steidzami veikt minētā ceļa remontu.

Parakstīties var visās novada pagastu pārvaldēs pie pārvalžu vadītājiem, bibliotēkās, skolās **līdz 30.aprīlim.**

Izpilddirektors
Hugo Duksis

Ceļi tuvi, ceļi tāli...

Par ceļu kvalitāti domu apmaiņa notiek nepārtraukti – gan ikdienas sarunās, krepķējoties par bojātām automašīnām, gan presē un internetā. Gandrīz četrus gadus darbojoties novada pašvaldības ceļu uzturēšanas jomā, varam salīdzināt, kādas pārmaiņas uz labo vai sliktu pusi šajā laikā notikušas. Vecpiebalgas novada pašvaldības ceļu kopgarums ir 300 km. Vidēji gadā 1 km uzturēšanai ar valsts mērķdotāciju tiek piešķirti 250,- līdz 300,-lati.

Katram pagastam, uzsākot kopīgo saimniekošanu novadā, bija pašvaldības autoceļu fonda līdzekļi. Uz 2009. gada 1. jūliju pašvaldībai autoceļiem paredzētais atlikums speciālajā budžetā bija Ls 61843,-, t.sk. Dzērbenes pagastam (78 km) – Ls 7854,-; Inešu pagastam (55 km) – Ls 37654,-; Kaives pagastam (53 km) – Ls 2670,-; Taurenas pagastam (53 km) – Ls 0,-; Vecpiebalgas pagastam (61 km) – Ls 13665,-.

Paskatoties vēl tālākā vēsturē, redzams, ka 2007.gadā visi pieci Vecpiebalgas novada pagasti saņēma mērķdotāciju no pašvaldību autoceļu un ielu fonda Ls 146 260,-, 2008.gadā – Ls 209733,-. Katrs pagasts veica savu autoceļu uzturēšanu un arī krāja līdzekļus nopietnākiem remontiem, katra km uzturēšanai varēja izlietot līdz 670,- latiem.

Izveidojot lielākus novadus, galvenais lozungs bija – sakārtota infrastruktūra, katram pagastam nokļūšana novada centrā nodrošināta pa asfaltētu ceļu. Šis lozungs izrādījās tikpat reāls kā padomju laika sauklis „nākamā piecgadē – uz komunismu”. Patiesība ir skarba – ikgadējais finansējums Vecpiebalgas novada ceļiem samazinājies 2,7 reizes – 2009.gadā novadam tika piešķirta

valsts mērķdotācija tikai Ls 86 410,-; 2010.gadā – Ls 77 551,-; 2011.gadā – Ls 90 498,-; 2012.gadā – Ls 77 443,-, 2013.gadā – paredzēti Ls 69871,-, papildus no līdzekļiem neparedzētiem gadījumiem piešķirot Ls 19040,-, kas kopā gadā būs Ls 88911,-, t.i. 296,37 Ls/km.

Mūsu novads atrodas klimatiskajā joslā, kur ziema sākas vismaz divas nedēļas ātrāk un beidzas divas nedēļas vēlāk nekā citur Latvijā. Izdevumi autoceļu uzturēšanai novada pagastos 2007. - 2008. gadā vidēji bija Ls 350000,- gadā. Salīdzinājumam – novada ceļu uzturēšanai un remontam 2009.- 2012.gadā vidēji tērēti nepilni Ls 100000,- gadā, kas ir 3,5 reizes mazāk nekā pirms novadu izveidošanas. Līdz šim ceļu uzturēšanai pietrūkstošos līdzekļus sedzām no uzkrātā atlikuma. Diemžēl šis atlikums kūst ātrāk nekā sniegs saulē. Tuvā nākotnē ir apdraudēta pašvaldības autoceļu ikdienas uzturēšana, pat nepieņemot kapitālo remontu nepieciešamību. Vidēji gadā pietrūkst 10 - 30 tūkstoši latu. Salīdzinājumam – 2011.gadā 1 km valsts autoceļu uzturēšanai izlietoti Ls 2015,-, pašvaldību autoceļiem – Ls 519,-. Jau tagad daudzas pašvaldības ceļu uzturēšanai tērē pamatbudžeta līdzekļus.

Pašvaldību savienības priekšlikumi atgriezti pie iepriekšējās pašvaldību autoceļu uzturēšanas finansēšanas kārtības (% no iekasētā degvielas akcīzes nodokļa, izveidojot autoceļu fondu ar iezīmētu naudu) varas gaitēnos nav atraduši dzirdīgas ausis. Tikmēr sabrūk gan pašvaldību, gan valsts ceļi. Kurp ejam? Uz „saulaino” tāli?

Anna Caunīte

NVA aicina darba devējus nodarbināt bezdarbniekus, kuriem grūtāk atgriezties darba tirgū

Nodarbinātības valsts aģentūra (NVA) aicina darba devējus - komersantus (izņemot izglītības un ārstniecības iestādes), pašnodarbinātās personas, biedrības vai nodibinājumus pieteikties NVA filiālēs, lai nodarbinātu tos NVA mērķa grupu bezdarbniekus, kuri pašreizējā ekonomiskajā situācijā atrodas nelabvēlīgā situācijā un kuriem līdz ar to ir grūtāk atrast darbu. Šī aktivitāte tiek īstenota Eiropas Sociālā fonda (ESF) projekta „Pasākumi noteiktām personu grupām” ietvaros. Ar minētā projekta palīdzību 2013.gada otrajā ceturksnī darba devējiem ir iespējams izveidot vairāk nekā 600 jaunus valsts līdzfinansētus darba vietas.

Latvijas darba devējiem NVA sniedz šādu finansiālu atbalstu:

- **ikmēneša darba algas dotāciju bezdarbniekam** 50% apmērā no darba devēja noteiktās mēneša darba algas, ņemot vērā, ka ikmēneša dotācija nepārsniedz valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas apmēru;
- **ikmēneša izmaksas valsts sociālās apdrošināšanas obligātājam iemaksām** no algas dotācijas daļas (ja darba devējs ir biedrība vai nodibinājums, kura darbības mērķis ir atbalsta sniegšana personām ar invaliditāti un kurš nodarbina bezdarbnieku asistenta personām ar invaliditāti vai pavadonā, surdotulka, latviešu nedzirdīgo zīmju valodas tulka, interešu pulciņa audzinātāja personām ar invaliditāti, speciālā pedagoga profesijā).

NVA atbalsts tiks sniegts tiem NVA reģistrētajiem bezdarbniekiem:

- kuriem iepriekšējos 6 mēnešus nav bijis regulāri apmaksāts darbs (vizmas 6 mēnešus ir bezdarbnieka statuss);
- kuriem nav vispārējā vidējā izglītība vai profesionālā kvalifikācija;
- kuri ir vecāki par 50 gadiem;
- kuri vieni paši rūpējas par vienu vai vairākiem apgādājamajiem;
- mazākumtautību bezdarbniekus, kuriem jānostiprina valsts valodas zināšanas, profesionālās iemaņas vai pieredze, lai palielinātu savas iespējas iegūt pastāvīgu darbu.

Viens bezdarbnieks projektā var iesaistīties gadu, ieskaitot ikgadējos apmaksātos atvaļinājumus. Detalizēta informācija par pasākumu, kā arī saraksts ar profesijām, kurās bezdarbnieki izteikusi vēlmi strādāt, pieejams NVA filiālēs un NVA mājaslapas (www.nva.gov.lv) sadaļā „Darba devējiem”.

KULTŪRA UN SABIEDRISKĀS AKTIVITĀTES

Marta norises Vecpiebalgas pagasta bibliotēkā

Detektīvu pēcpusdienas konkursos vērtīgākie izrādījās Jānis Grāvelis no Inešiem un Jolanta Jurkāne no Vecpiebalgas. Balvā acīgie detektīvi ieguva Daces Judinas grāmatas ar autogrāfu.

6. martā Vecpiebalgas pagasta bibliotēkā notika Detektīvu pēcpusdienas – rakstnieces Daces Judinas tikšanās ar lasītājiem. Rakstniece stāstīja par grāmatu „Tik vienkārši”, „Dīvainais līgovakars” un „Tase melnas kafijas” tapšanu – notikumiem un varoņiem, laikmeta iezīmēm un likumsakarībām. Klausītāji kopā ar autori centās atrisināt detektīvmitras un ieturēt detektīvu lomā. Pasākums notika projekta „Sarunas ar rakstniekiem Vecpiebalgas novada bibliotēkās” ietvaros un to atbalstīja Valsts kultūrkapitāla fonds un Vecpiebalgas novada pašvaldība.

15. martā kopā ar Ingunu Baueri atvērām romāna „Lizete, dzejniekam lemtā” 2. papildinātā izdevuma lappuses. Jaunajā izdevumā ir iekļautas divdesmit iepriekš npublicētas nodaļas. Uzrunājot sanākušos atbalstītājus, rakstniece atzina: „2009. gadā, kad „Lizete” iznāca „Lauku Avīzes” apgādā, priekam par grāmatas parādīšanos klāt jācās vilšanās, ka tās teksts pamatīgi „apcirpts.” Visvairāk žēl bija Lizetes bērnības apraksta, kas man pašai likās labs, bet tika noīsināts „grāmatas formāta dēļ”. Redaktore Svīres kundze uzskatīja, ka tas nevienu neinteresēs, un stāsts par Lizetes dzīvi jāšāk no brīža, kad viņa satiek Kārlī. Toreiz vēl biju tik nepieredzējusi, ka nemaz nemēģināju iebilst, taču dziļi sirdī apņēmos: kad kļušu tik bagāta, ka pati varēšu izdot grāmatas, noteikti parūpēšos, lai „Lizete” iznāk pilnā apjomā. Tik bagāta nesmu kļuvusi, bet apgāds Zvaigzne ABC, kurā esmu iemantojusi saprotosus kolēģus, parūpējās, lai mans sapnis piepildītos, par ko esmu ļoti priecīga.” Pasākumā runājām ne tikai par jaunizdoto grāmatu, bet pieskāriem arī svarīgākajiem notikumiem Ingunas radošajā dzīvē un saņēmām atbildes par rakstnieces turpmākajiem plāniem: „Šis pavasaris un vasara solās būt ļoti bagāti. Visdrīzākajā laikā „Latvijas Avīze” sāks publicēt turpinājumus manu jauno Lata romānu „Melu māja”. Tas stāstīs par kādas mūsdienu ģimenes noslēpumiem. Tikko esmu nodevusi izdevniecībai „Jumava” jaunu romānu, kura pagaidu nosaukums ir „Marta, mana Andromeda” par dzērbenieti Martu Celmīņu (dzim. Gailīti), kura bijusi viena no ievērojamākajām latviešu sievietēm, bet kuras piemiņa nepelnīti izdzisusi no mūsu atmiņām. Nobeigumam tuvojas darbs pie Vecpiebalgas novada

grāmatas, kurai jānāk klajā vasaras sākumā pirms lielā notikuma, kad „atvērsim durvis” nedēļas garumā, un šīs nedēļas ietvaros tiks izrādītas divas manis sarakstītas lugas ar Jāņa Lūsēna mūziku „Baltā kaķīša brīnumvārdi” un „Tad būs jautra lustēšana”. Tāpat vasaras sākumā ceru sagaidīt jaunu, apjomīgu romānu par Kronvalda Ati. 1873. gada vasarā, pāris dienas pirms došanās uz I. Vispārīgajiem latviešu dziesmu svētkiem, Kronvalds ar ģimeni ieradās uz dzīvi Vecpiebalgā. Domājams, grāmata iznāks ap to pašu laiku – pirms Dziesmu un deju svētkiem. Jā, un vēl! Pavisam drīz, iespējams, jau šomēnes, iznāks romāns, kuru biju iecerējusi rakstīt jaunatnei un kura nosaukums „Līdz septītajai paaudzei”. Kad tā padomā, esmu aplam ražīga rakstītāja. Šobrīd tā ir sagādījus. Gan jau pēc tam iepauzēšu, jo patiesībā romāni necepas kā pankūkas. Ir jaunas ieceres, bet to realizēšana prasīs vismaz gadu, ja ne vairāk.”

21. martā atklājam Lilitas Grīnfeldes fotogleznu izstādi. Lilita ar fotografēšanu nodarbojas vairāk nekā desmit gadus, ir iesaistījusies fotoklubā „Nianse” un kopā ar kluba dalībniecēm 3 gadus regulāri piedalās izstādēs. Sākuma periodā galvenokārt pievērsusies mākoņu tēmai, taču pamazām digitālā fotogrāfija pavērusi pavisam citas iespējas: „Šī izstāde ir rezultāts manam jaunības dienu sarnim. Skolas laikā ļoti interesēja glezniecība, diemžēl nopietni šo lietu neapguvu. Gluži kā Ziedoņa epifānijā, arī es krāju un tinu savu kamolu, un pārtinu. Šie – izstādē – ir mani mazie kamoliņi. Fotografēšanā man vislabāk patīk pats process, iznākums dažbrīd ir otršķirīgs. Pārsvārā fotogrāfiju dabas ainavas, tomēr tuvākas man abstraktās fotogleznes – akvareļi,” atklāj autore. Izstādei par moto Lilita ir izvēlējusies Imanta Ziedoņa rindas: „Tu esi droša, es esmu drošs. Pārējais viss ir aizejošs”. Bibliotēkā apskatāmajā izstādē atklājas Lilitas pasaules redzējums, gaismas un krāsu spēles, kas mums ļauj izjust mirkļa noskaņu.

Apmeklētāji jau ir atzinuši, ka darbi patiesi ir ļoti interesanti. Ja vēl neesat izstādi apmeklējuši, atnāciet!

Dzidra Ješkina

Izmaiņas Vecpiebalgas krājaizdevu sabiedrības darbībā

Sakarā ar darba apjoma palielināšanos Vecpiebalgas kooperatīvās krājaizdevu sabiedrības struktūrā ir notikušas izmaiņas. Pēc 2013. gada 22. februāra biedru kopsapulces darbojamies šādā sastāvā:

- valde – Girta Upena (priekšsēdētāja), Sandra Sniedze (priekšsēdētājas vietniece), Aldis Glāzers;
- kredītkomiteja – Andis Dzenis (priekšsēdētājs), Andris Lāpselis, Andris Kvante;
- revīzijas komisija – Irēna Kuzmane (priekšsēdētāja), Ilze Pogule, Arnis Zvaigzne;
- grāmatvede – Zeltīte Riekstiņa.

Mēs, Vecpiebalgas krājaizdevu sabiedrības saime, sakām PALDIES Sandrai Sniedzei un Irēnai Kuzmanei par līdzšinējo ieguldījumu krājaizdevu sabiedrības darbības nodrošināšanā no 2007. gada.

Saviem biedriem krājaizdevu sabiedrībā sniedzam finanšu pakalpojumus:

- pieņemam noguldījumus (garantētus saskaņā ar „Noguldījumu garantiju likumu”);
- izsniedzam aizdevumus uz samērīgiem procentiem;
- veicam pārskaitījumus (no 2013. gada 1. aprīļa).

Kopš marta sākuma klientus pieņemam jaunās telpās Gaismas ielā 1, Vecpiebalgā, t.i., Vecpiebalgas kultūras nama ēkā (2. stāvā blakus mazajai zālei, ieeja pa kreisā sāna lejas durvīm). Pieņemšanas laiki: pirmdienās 12-18

otrdienās 8-17
ceturtdienās 8-17
piektdienās 8-15

Esošie un potenciālie biedri sīkaku informāciju var saņemt, zvanot 27707028 (Zeltītei) vai 29376776 (Girtai), vai arī rakstot uz e-pasta adresi vkks@inbox.lv.

Girta Upena,
valdes priekšsēdētāja

Pavasari aktuāli – kur likt lauksaimniecībā izmantoto skābarības ruļļu plēves?

Domājot par dabas resursu taupīšanu un racionālu saimniekošanu, SIA „ZAAO” (ZAAO) jau vairākus gadus piedāvā savākt lauksaimniecībā izmantotās plēves – skābarības sagatavošanai izlietotās ruļļu un bedru plēves. Šogad pakalpojums būs **BEZ MAKSAS**.

Skābarības ruļļu plēvju likvidēšana ierasti ir bijusi viena no lauksaimnieku problēmām, ko katrs risina pēc saviem ieskatiem, tomēr visbiežāk – kaitējot apkārtējai videi. Piemēram, sadedzinot plēves, kā rezultātā rodas bīstami ķīmiski savienojumi, kas izplatās gaisā, ūdenī un zemā, nodarot nopietnu kaitējumu cilvēka veselībai, kā arī visai dzīvai radībai.

Lai to novērstu, ZAAO iesaka: ja ir uzkrājusies skābarības ruļļu plēve vai pārklājamā plēve skābarības bedrēm, izlietoto polipropilēna minerālmēsļu Big-Bag maisi un plastmasas kannas vai mucas (PEHD, HDPE), šāda veida atkritumi ir jāsavāc vienuviet. No plēvēm noteikti jāizņem šņores vai sieti (pretējā gadījumā šie atkritumi tiks uzskatīti par lielgabarīta atkritumiem un tiks savākti par maksu, kas ir 15 Ls + PVN par vienu m³). Plēvēm jābūt vizuāli tīrām, bez skābarības, salmu, kūdras un citiem piejaukumiem, plastmasas kannas vai mucas ir jāizskalo un jānoskrūvē korķi. Izlietotās, atšķīrotās un notīrītās plēves jāsaliek kaudzēs tā, lai ZAAO atkritumu savākšanas mašīna varētu piebraukt pie kaudzes no sāniem un netraucēti ar kausu iekraut kravas kastē.

Līdz 15. maijam lauksaimniekiem par plēvju savākšanu jāsaņem ar ZAAO speciālistiem pa tālruni 26132288 vai 64281250 un jāpiesaka aizvešana, nosaucot aptuveno apjomu kubikmetros. ZAAO pēc pieprasījuma izsniedz arī pakalpojuma saņemšanas apliecinājumu – izziņu par savāktu atkritumu veidu un apjomu.

Šādus pakalpojumus piedāvā arī Ziemeļvalstīs lielākā atkritumu apsaimniekošanas kompānija „Ragn-Sells”. Par detaļām lūdzam sazināties katru personīgi pa telefonu – +371 29495632, Ilze vai bezmaksas telefonu – 80000288.

Solistu konkurss „Mazās Kalniņa dienas”

Nolikums

Mērķis:
Atklāt jaunus un talantīgus mūziķus Vecpiebalgas novadā.
Konkursā tiek noskaidrots Vecpiebalgas novada talantīgākais mūziķis, kas uzstāsies kopā ar grupu „Autobuss debesīs” Mazajās Kalniņa dienās Inešos 27. jūlijā.
Organizatori:
Vecpiebalgas novada dome sadarbībā ar Inešu pamatskolu.
Laiks:
2013. gada 19. aprīlis.
Norises vieta:
Vecpiebalgas muižas pils.
Dalībnieki:
Vecpiebalgas novada bērni un jaunieši;
Vecums 11- 18 gadi;
Solisti – vokālisti;
Solisti – instrumentālisti.

Konkursā nepiedalās iepriekšējo gadu laureāti.

Repertuāra nosacījumi:

Imanta Kalniņa dziesma vai skaņdarbs (instrumentālistiem);
Izpildījums kopā ar pavadošo grupu vai fonogrammu;
Drīkst piedalīties fona dziedātāji;
Uzstāšanās laiks līdz 4 min.
Organizētāji nodrošina:
Pastiprinošo iekārtu un mikrofonus;
Digitālās klavieres;
Sīkaka informācija: tālr. 29412172.
Pieteikšanās kārtība:
Aizpildīta pieteikuma anketa līdz 2013. gada 5. aprīlim jānosūta uz e-pastu: inesisk@inbox.lv.
Fonogramma CD vai MD formātā jānogādā personīgi līdz 17. aprīlim Inešu pamatskolā.

Pieteikuma anketa

Vārds, uzvārds	
Solista vecums	
Pagasts	
Repertuārs (dziesmas nosaukums vokālistiem), (skaņdarba nosaukums, instruments – instrumentālistiem). Pavadošās grupas sastāvs (ja ir).	
Radošais CV (daži interesanti fakti par sevi, kas tiks izmantoti pasākuma scenārijā).	

Traktortehnikas apskates grafiks

Katru pavasari Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras inspektori izbrauc uz pagastu un novadu centriem, lai saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem Nr.30 „Noteikumi par traktortehnikas un tās piekabju valsts tehnisko apskati un tehnisko kontroli uz ceļiem” veiktu ikgadējo traktortehnikas un tās piekabju tehnisko apskati.

Vecpiebalgas novadā apskati varēs veikt:

Inešos	09.05.	plkst.11.30	17.07.	plkst.13.00	pie centra katlu mājas
Kaivē	09.05.	plkst.14.30	17.07.	plkst.14.00	pie pagastmājas
Dzērbenē	22.05.	plkst.11.30	07.08.	plkst.13.00	pie centra meh. darbnīcām
Taurenē	22.05.	plkst.13.00	07.08.	plkst.14.00	pie centra meh. darbnīcām
Vecpiebalgā	29.05.	plkst.11.30	14.08.	plkst.15.00	pie ZET meh. darbnīcām
	29.05.	plkst.13.00			pie centra katlu mājas

Traktortehnikas īpašnieki savu traktortehniku var uzrādīt arī Priekuļos, Dārza ielā 12 klientu pieņemšanas laikos. Vairāku traktortehnikas vienību īpašniekiem pirms tehniskās apskates veikšanas ieteicams izņemt rēķinu.

Rēķinus iespējams saņemt katru otrdienu Priekuļos, Dārza ielā 12 109.kabinētā.

Informācija pa tālruni 64130004. Skatē jāuzrāda derīga OCTA polise traktortehnikai un derīga vadītāja apliecība.

Izceļojumi par traktortehnikas tehnisko apskati:

1.Traktortehnika	Ls 11,42
2.Speciālā traktortehnika (ekskavatori, buldozeri, greideri u.c.)	Ls 16,92
3.Traktortehnikas piekabe	Ls 8,52
4.Izbraukums pēc klienta norādītās adreses	Ls 0,40/km

Tradicionālajā amatnieku izstādē Dzērbenes pilī netrūkst jaunu un pārsteidzošu atklājumu

Izstādes atklāšanā tautas nama vadītāja pateicības vārdus vēltēja novada cilvēkiem, ar kuru amata prasmēm varam pamatot lepnoties.

Jau piecus gadus pavasara pusē Dzērbenes pilī tiek rīkota Vecpiebalgas novada iedzīvotāju mākslas un rokdarbu izstāde. Šogad to atklājam 15.martā. Tradīcijas aizsācēja pirms daudziem gadiem bija skolotāja Rūta Rubene. Šo gadu desmitu laikā viņa ir devusi nenovērtējamu ieguldījumu tautas mākslas un daiļamata izaugsmē, gan iedrošinot, gan mācot jauno paaudzi pievērsties rokdarbiem. Pateicoties viņai, dzērbenietes savās mājās vēl joprojām auž. Tāpēc arī šogad šī izstādē ir kā vēltījums skolotājai, kura, lai arī ir cieniņamā vecumā, katru gadu pārsteidz izstādes apmeklētājus ar kādu jaunu darbiņu. Jāsaka gan, ka no citiem pagastiem mākslinieki šopavasara bija kūrāki, toties ir pa kādam jaunatklājumam. Pirmo reizi izstādē piedalās māksliniece Zinaīda Aļeksejeva ar savām brīnišķīgajām gleznām, viņas darbos dominē ziedi, bet ir arī daži portreti un akti. Izstādē ir apskatāmi dažādu autoru austie un citās tehnikās darinātie paklāji, līnu dvieļi un sedziņas, tamborēti galdauti, no avīžpapīra darināti groziņi un citi suvenīri. Šo jauno tehniku ir apguvusi Zinta Kalve. Tāpat kā katru gadu, arī šogad izstādes eksponātus var iegādāties, liela daļa no tiem jau pirmajā vakarā tika rezervēta.

Pēc izstādes atklāšanas sekoja folkloras kopas „Māras bērni” muzikālā uzveduma „Lustīgai bij man dzīvot šitai ciema draudzītē” pirmizrāde. Scenārija autore Mārīte Šķēle, kas ir arī folkloras grupas vadītāja, uzvedumu veidojusi, iekļaujot tajā Dzērbenē un tās apkārtnē savāktos folkloras materiālus, apvienojot tos vienā saimes vakarēšanā, kur sievas trin mēles, stāsta spoku stāstus, dzied dziesmas, buras un vārdo, uzdod mīklas, atceras sakāmvārdus. Šis vakars bija īpašs arī jaunizveidotajam bērnu deju kolektīvam un viņu vadītājai Gunitai Gedroicai, jo bērni vakarēšanu atdzīvināja ar dejām. Šķiet, ka iznākums bija gana labs un jautrs, jo pozitīva gaisotne valdīja visu vakaru.

PALDIES mīļajiem māksliniekiem un amatu pratējiem, kas piedalās izstādē un iedrošina citus, mazajiem māksliniekiem un viņu „audzītēm” no bērnu darza abām grupām, kas ar skaistiem darbiņiem kuplina izstādi, skatītājiem, kas bija atnākuši tik kuplā skaitā! Izstādi vēl var apskatīt **lidz 19. aprīlim**. Gaidīšu!

Dzērbenes tautas nama vadītāja
Daina Šmite

Modes deju festivāla jubilejas sarīkojumā rekordliels dalībnieku skaits!

Pasākumā tika sumināti kolektīvu vadītāji – Ļoņa (Ilona Muižniece) balvu par piedalīšanos festivālā pasniedz Mārītei Lācgalvei („Hiacintes”).

16. martā Vecpiebalgas kultūras namā notika 10. modes deju festivāls „Jebkurā vecumā prieks dejoj”. Līdzīgi kā uz pirmo festivālu, arī uz jubilejas sarīkojumu ieradās kupls deju grupu skaits – 17. Prieks par kolektīviem, kuri piedalījās pirmajā festivālā un visus šos gadus ir kuplinājuši mūsu organizēto pasākumu. Festivālam uzticīgākie kolektīvi – „Varbūt” no Ērgļiem, „Spieķītis” no Vidrižiem, „Drostaliņas” no Inešiem, „Kaiva” no Kaives un, protams, „Savējās” no Vecpiebalgas. Arī šajā gadā deju soļus eleganti un graciozi izdejoja „Rota” no Alūksnes, „Pavasara sapņi” no Taurenē, „Hiacintes” no Vecpiebalgas, „Vēlais pīlādzis” no Zosēniem, „Bormanītes” no Trapenes, „Sinda” no Gaujienas, „Anniņas” no Annas pagasta, „Kamenes” no Cēsaines, „Mare” no Mārsnēniem, „Countrygirls” no Amatas un Madonas kultūras nama dāmu deju kolektīvs. Dejojotāju sniegumu papildināja vietējie amatiermākslinieki – Mazda (Rigonda Prīse), Ļoņa (Ilona Muižniece), Milda (Mareks Radvilvičs), Skaidrīte (Ilgonis Pētersons), Pāvuls (Ilze Vilde), Ķencis (Mārīte Lācgalve). Festivālā valdīja jauka gaisotne – prieks par atkalredzēšanos, krāšņi tērpi, interesantas dejas, pozitīvas emocijas un pavasara gaidīšanas prieks. Pēc koncerta dejas turpinājās lustīgā ballītē.

Paldies visiem, kas šo festivālu desmit gadu garumā palīdzēja uzturēt un parādīt interesantā un saturīgā formā!

Zigrīda Ruicēna

Dzērbenes “cāli” iekaro žūrijas un skatītāju simpātijas

Dzērbenes bērnu darza 13. martā tika piecīvināts un pieskandināts ar Mazo un Lielo “cāļu” nīprajām balstiņām.

Šogad Dzērbenes tautas nama un Dzērbenes bērnu darza rīkotajā mazo vokālistu konkursā piedalījās 18 cāļi. Neskatoties uz to, ka bērni bija piemēklējušas slimības, konkursam viņi bija sagatavojušies godam. Sīvā konkurencē tika atrasti „Visskanīgākais Lielais cālis” – Kristīne Baltiņa un „Visskanīgākais Mazais cālis” – Samanta Eglīte. PALDIES skolotājai Ilvijai Bikiņai par bērnu sagatavošanu, lieliskajai žūrijai – Ilvai Jeromānei, Mārītei Ozolantei, Dzintrai Rozentālei un Leldei Slaidiņai Zaļakmentiņai un Vecpiebalgas novada pašvaldībai par materiālo atbalstu!

Daina Šmite

MŪSU VIESIS

Ikvienā situācijā man blakus ir stāvējis sargeņģelis

25. marta pēcpusdienā visā novadā pieminēja padomju represijās cietušos – piemiņas vietās sagūla ziedi, tika aizdegtas sveces, godinot tos, kuri dzimtenē neatgriezās. Dzērbenes tautas namā atmiņu kamolu ritināja izsūtījuma aculiecinieki. Pirms 64 gadiem uz Sibīriju kopā ar ģimeni tika deportēti arī taurenietis **Antons Kalniņš**.

Kāpēc jūsu ģimene tika pakļauta represijām?

– Vecākiem piederēja labi iekopta saimniecība, taču tas nebija mūsu lielākais „grēks”. Sarakstus nestādīja krievi Maskavā, diemžēl mūsu pašu vidū visai ātri atradās liels skaits līdzskrējēju – izpildkomiteju priekšnieki un partorgi, kuri, ne aci nepamirkšķinot, nereti arī savtīgu motīvu vadīti, izšķīra daudz latviešu likteni, iesēdinot tos lopu vagonos. Mūsu ģimene izsūtījumā nokļuva atraidītas mīlestības dēļ. Šo notikumu sakarā jāatskatās pasenākā pagātnē. Mans tēvs, kurš tika ierauts 1. pasaules kara virpulī, cīnījās Nāves salā, tur tika ievainots un hospitalizēts uz Pēterburgu (tolaik Petrogradu). Vēlāk, kad tēvs pēc kara pārnāca mājās, viņš tur salīga darbā. Un iekrita sirdī manai mammītei, kura viņa dēļ atraidīja otru precinieku. Labi, ka tā, jo kaimiņu pusis nebija labs cilvēks – pēc krievu ienākšanas izkalpojies priekšniekos, daudz nelāgu darbu sastrādāja. Es piedzimu kā septītais astoņu bērnu ģimenē. Četri dēli un četras meitas – kā aptiekā. Izsūtāmo sarakstos mūs iekļaut nemaz nevarējās, jo pēc padomju likumiem, ja kāds no ģimenes bija armijā, tad pārējos represijas neskāra. Mans brālis Rihards 1949. gadā dienēja Kaļiņingradas apgabalā. Neskatoties uz to, mēs tomēr nokļuvām Sibīrijā. Tolaik iemeslu mums neviens nepaskaidroja, tikai pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas uzzināju, kam varam „pateikties” par mūsu izsūtīšanu.

1949. gada 25. marts droši vien uz mūžu ierakstīts jūsu atmiņā.

– Topavasār mācījies 3. klasē. Pēc stundām skrēju uz mājām, bet līdz galam nenokļuvu, jo pretī jau brauca pajūgi, kuros plintnieku uzraudzībā sēdēja mani vecāki. No mūsu ģimenes Sibīrijas gulagu izbaudīja vecāki un trīs jaunākie bērni. Sākumā jau neviens nezinājām, uz kuriem mūs ved. Tik vien bija kā nojausma, ka tuvākajā laikā mājās atgriezties nevarēsim. Nokļuvām Omskas apgabalā. Tiem, kurus izsūtīja pirms kara, klājās daudz ļaunāk, jo ģimenes tika šķirtas un sadzīves apstākļi bija daudz nežēlīgāki. Tiem, kurus paņēma otrajā lielajā izsūtījuma

manī (1949. gadā), tomēr klājās nedaudz vieglāk. Kad mēs nokļuvām galapunktā, pretī jau bija atbraukuši „pircēji” no kolhoziem. Mums palaimējās, jo par mūsu noņemšanas vietu kļuva sādža, kura atradās tikai četrus kilometrus no rajona centra. Liktenis bija mums labvēlīgs vēl kādā lietā – bijām to nedaudzo laimīgo skaitā, kuriem kolhozs piešķīra savu mitekli – zemnieks, tiesa, tur bija tikai viena telpa, bet toties to nevarējās dalīt ar citiem un telpā bija krievu krāsns, kas ziemas laikā bija nenovērtējams dārgums. Tēvu tūlīt norīkoja darbā būvbrigādē, tā kā biju jau paliels zeperis, arī mani pa vasaru iesaistīja kolhozā – ganīju govīs. Visgrūtākais izsūtījumā bija pirmais gads – ilgas pēc dzimtenes, neierasta vide, aukstums, smags darbs... Un, protams, trūcīgais ēdiens – bļodā dažī putraini cits citu dzenāja. Vēlāk jau kļuva labāk. Pārtikas pakas, ko saņēmām no tuviniekiem, papildināja mūsu vienmuļo ēdienkarti, jo, ja arī kādam bija nauda, veikalā jau neko daudz vairāk par sāli un degvīnu nopirkt nevarēja. Un kad vēl mājinieki atsūtīja 300 rubļus, lai varam iegādāties govī, jutāmies bezgala bagāti!

Skolu pabeidzāt svešumā?

– Rudenī atkal sāku mācīties 3. klasē, jo Latvijā to pabeigt neizdevās. Krieviski nepratu, kaut kā ielauzījos sarunvalodā, jāatzīst, ka pirmie vārdi, kurus svešajā mēlē iegaumēju, bija sulīgie krievu lamuvārdi. Kad mājās, nesaprotot to nozīmi, sāku ar tiem plāties, dabūju pamatīgas sukas no mātes. Ar lasīšanu gāja vieglāk, lielākos krenķus sagādāja rakstīšana – pirmajā ziemā nekādi neizdevās pareizi savirknēt burtus. Biju pieradis pie latviešu pareizrakstības, bet te – pavisam cita ortogrāfija, kirilica. Divi gadi pagāja, kamēr to apguvu, toties pēc tam biju teicamnieks. Pēc pamatskolas Omskas lauksaimniecības tehnikumā izmācījies par elektriķi (*Antons rāda apliecību, kurā visos priekšmetos rindojas piecinieki. Dz.J.*). Pēc diploma saņemšanas atgriezies pie vecākiem kolhozā. Sādžā elektriķis bija lielā cieņā, jo piecdesmito gadu sākumā sibīriešiem elektrība bija liels retums. Gadījās visdažādākie kuriozi, pat līdz smieklīgumam: atskrien no sādžas otra gala sieviņa, sak, nedarbojas elektrība. Aizeju, nospiežu slēdzi, spuldze iedegas. Viņa man pretī, piedod, dēls, es taču nezināju, ka tur jānospiež.

Droši vien ar nepacietību gaidījāt brīdi, kad varēsiet atgriezties Latvijā?

– Kad posāmies uz Latviju, negribēja

mani no kolhoza ārā laist. Priekšsēdētājs visādi centās kavēt aizbraukšanu, tas nekas, ka visi dokumenti bija kārtībā. 1956. gadā atgriezāmies Latvijā. Tāpat kā citiem deportētajiem, arī mums mājas bija konfiscētas, jo bijām apzīmogoti kā padomju varas ienaidnieki, tiesa gan, vēlāk īpašumu atguvām. Pēc pārbraukšanas kādu laiku strādāju par elektriķi Alsungā, pēc tam māsas vīrs aizvilināja uz Olaines kūdras fabriku, paralēli darbam pabeidzu celtniecības tehnikumu. Vēlāk ilgus gadus nostrādāju Torņū un autoceltņu pārvaldē.

Kā jūs, kurzemnieks, nokļuvāt Vidzemē?

– Vēljamies dzīvot tuvāk sievas vecākiem. „Veclipšus” iegādājāmies no pazīstamiem cilvēkiem. Es uz Taureni pārcēlos astoņdesmito gadu sākumā un sāku strādāt vietējā kolhozā par būvdarbu vadītāju, Ārija un bērni palika Rīgā, jo tur bija darbs un meitām skola. Brīvdienās manas rīdzinieces brauca uz laukiem. Un tā gandrīz desmit gadus, līdz pagastā uzcēlām pamatskolu, tad arī Ārija pārcēlās uz Taureni. 90. gadu sākumā nodibinājām zemnieku saimniecību – mums bija 10 govīs, sīklopi, paspējām nomeliorēt daļu zemes. Pēc dažiem gadiem sapratām, ka saimniecība vairs neatmaksājās. Iespējams, ja ekonomiskā situācija lauksaimniecībā būtu labvēlīgāka, šobrīd šeit saimniekotu jaunā paaudze. Znots studiju laikā divas reizes pabija praksē Vācijā – vienu gadu strādāja saimniecībā, kas specializējās lopkopībā, otru – graudkopībā. Prasmes un zināšanas jaunajiem būtu, diemžēl politiķu centieni iznīcināt laukus pamazām vainagojas panākumiem. Ne tikai mūsu bērni, lielākā daļa jauniešu izskolojas, atrod labi apmaksātus darbus pilsētā un uz laukiem atbrauc tikai brīvdienas. Vēlos vien piebilst, ka citviet tomēr vairāk domā par to, lai lauki nepaliktu tukši, piemēram, draugs stāsta, ka Sibīrijā jaunajai ģimenei piešķīra līdzekļus mājas celtniecībai.

Katram savs ceļš ir zvaigznēs ierakstīts. Un tomēr, ja nebijis izsūtījuma ...

– Kā būtu, ja būtu... Varam jau prātot visādi, bet kaut ko mainīt nav mūsu spēkos. Godīgi jāsaka – par savu likteni nesūdzos. Dievs mums uzliek tik daudz pārbaudījumu, cik mēs varam panest, un ne kriptiņu vairāk. Es neturu ļaunu prātu uz krievu tautu, jo Sibīrijā satiku arī daudz labestīgu un gaišu cilvēku starp vietējiem ļaudīm. Vēl tagad – pēc tik ilgiem gadiem – uzturu kontaktus ar savu skolas gadu draugu Viktoru. Regulāri sazvanāmies, viņš ir ciemojies pie mums Latvijā, pāris reizes esmu braucis pie viņa. Katrai tautai ir savi varoņi un diemžēl arī „kangari” un „melnie bruņinieki”. Man šķiet, ka cilvēkiem, kuri izsūtījuma laikā bija vēl bērni, Sibīrijas laiks atmiņā nav palicis kā milzīgs pārdzīvojums – grūtumi ir aizplūvušies. Turklāt bērni dzīves traģiskumu uztver citādi nekā pieaugušie, vieglāk pielāgojas videi un ātrāk aprod ar visu jauno.

Varbūt prāts tos noglabājis dziļi, dziļi? Kālab gan jūs tik aktīvi iestājaties par politiski represēto piemiņas saglabāšanu?

– Dažkārt es prātoju: kāpēc latvieši pret vēsturi un tautas likteni ir tik vienaldzīgi? Vācieši savus Krievijā kritušos karavīrus pārāpbedīja savā zemē, lietuvieši ar Sarkanā Krusta palīdzību aizbrauca uz Sibīriju un arī pārveda savus aizgājušos tautiešus mājās. Mums, Latvijā, ilgu laiku pat kārtīga pieminekļa nebija, kur puķīti nolikt. Ir daudz cilvēku, kuriem par piederīgo likteni nav nekādu ziņu vai arī to kapu kopīgas nav atrodamas, tādēļ pieminēt mēs viņus varam tikai publiskās piemiņas vietās. Vadīdams Politiski represēto apvienības rajona nodaļu, „izkaraju”, lai Cēsīs pie prokuratūras tiktu

piestiprināta plāksne ar norādi, ka šajā ēkā laika posmā no 1940. līdz 1941. gadam un vēlāk pēc kara līdz pat neatkarības atjaunošanai atradās komunistiskā režīma „čekas” apriņķa daļa, kur cilvēkus pazemoja, spīdzināja un atņēma tiem mājas un ģimeni, brīvību un dzīvību. 2003. gada 1. augustā atklājām piemiņas akmeni Taurenē. Šai iecerei atsaucās vairāki taurenietis un vietējās firmas, palīdzēja pagasta un rajona padome, pieminekļa tēlu izstrādāja Matiass Jansons, projekta autors – metālmākslinieks Raimonds Rinkēvičs. Materiālus par represijās cietušajiem taurenietiem apkopoja Spodra Ergarde un mana kundze Ārija. Cilvēku, kuri pārdzīvoja Sibīriju, rindas ar katru gadu kļūst arvien retākas. Kamēr ir aculiecinieki, šī vēstures lappuse ir dzīva. Kas būs vēlāk? Vismaz šādā veidā es varu parādīt cieņu tiem, kuri aizgāja mūžībā lēģeros – atceres dienā, kas nekādā ziņā nav jāatzīmē ar skaļu izrādīšanu un patosu, mums ir vieta, kur viņus pieminēt.

Un ideja par katoļu baznīcas celtniecību?

– Taures katoļu draudzē darbojas ap 70 cilvēku – ne tikai vietējie, pie mums uz dievkalpojumiem brauc no visiem apkārtnējiem pagastiem. Vēsturiski Vidzemē skaitliski vairāk ir bijis luterāņu, atsevišķās vietās kā, piemēram, Madonas pusē vai Sērmūkšos – diezgan daudz ir pareizticīgo, jo savulaik, cenšoties izvairīties no vācu baronu bardzības, mūsu senči masveidā pārgāja pareizticībā, cerot, ka cara tētiņš būs liberālāks un viņus pasargās. Katoļi Piebalgā pārsvarā ir ienācēji. Šobrīd kopā ar Lodes luterāņu draudzi draudzīgi dalām lūgšanu telpas Taures centrā. Divas reizes mēnesī vadīt dievkalpojumus brauc prāvests no Madonas. Zemi baznīcas celtniecībai draudze ir jau iegādājusies, ir izstrādāts dievnama projekts, arī krusts, kas atradīsies pie baznīcas, ir izgatavots. Vai spēsim baznīcu uzcelt? Saka tā: ja Dievs gribēs, tad izdosies. Labs piemērs ir Cesvaine, arī tur ļoti grūti gāja. Tomēr ar lūgšanām, ar lielu ticību katoļu draudze tika pie sava dievnama. Mums šajā ziņā situācija ir krietni labvēlīgāka.

Kas jums palīdz pārvarēt šķēršļus?

– Dzīveskola. Tiem, kuri izgājuši Sibīriju, nekas nešķiet par grūtu. Vienam gan šis ceļš ir vieglāks, citam sarežģītāks. Māte bija īstēni ticīga, jau agrī bērnībā man tika ieaudzinātas kristīgās vērtības. Visu mūžu esmu centies ievērot desmit baušļu un ētikas zelta likumu – nekad nedari otram to, ko pats nevēlies saņemt. Varbūt tieši tas vienmēr ir mani pasargājis. Vairākas reizes esmu piedzīvojis situācijas, kad varēju pārkāpt šauro „būt vai nebūt” līniju. Pirmo reizi vēl zēna gados Sibīrijā – cēlāmies pāri upei, laivu sanesa, tā apgāzās. Nācās glābt ne tikai savu dzīvību, bet palīdzēt arī citiem ledainajā ūdenī nokļuvušajiem bērniem. Vēlāk par varonību man gribēja piešķirt medaļu, bet vietējais izpildkomitejas priekšsēdētājs noliedza – latviešiem nepienākas. Bija vēl vairāki kritiski gadījumi – gan elektriķa darbā, kad, uzkāpis staba galā un jau ķeries pie remontdarbiem, sapratu – elektrība nav atslēgta, gan arī vēlāk. Skarba mācība visam mūžam. Pēc horoskopa esmu Tīģera gadā dzimis auns, tas nozīmē, ka esmu ietiepīgs, lietas labā ar pieri varu sienā skriet. Ārija man dažkārt pārmet – visu mūžu esi darījis, kārtojies, būtu jau laiks palikt rāmākam. Bet es tā neprotu. Dzīvē ir bijuši savi kritumi un kāpumi, tomēr man šķiet, ka ikvienā situācijā man blakus ir stāvējis sargeņģelis. Un vadījis, lai varu dzīvē ko nozīmīgu vēl paveikt... Varbūt uzceltu baznīcu?

Vērtīgs papildinājums mūsu grāmatu krātuvēs

Pēdējā laikā novada bibliotēkās patiesībā esam lutināti ar vērtīgu lasāmvielu. Tiek pirktas interesantas, saturīgas grāmatas. Par dažām pastāstīšu, varbūt kādu tas rosinās izvēlēties sev noderīgo.

Vispirms latviešu autori. Par Annas Skaidrītes Gailītes grāmatas „*Neredzamo važu gūstā*” sarežģīto tapšanu daudz rakstīti. Vācu puisēns, kuru nozaga un tālu pasaulē aizveda latviešu sievietē pēckara bēgļu gaitu laikā, vēl ir dzīvs, šobrīd mīt Rīgā, vecumdienās izveidotā ģimenē. Tikai nesen viņš uzzināja savu izcelsmi, neparasto likteni, ka māte, ko pazina kā skarbu sievieti, nemaz nav viņa māte, bet īstā tepat Eiropā gaidījusi visu mūžu. Viņi nesatikās. Apbrīnojama ir pazīstamās rakstnieces smalkjūtība, aprakstot tik delikātu tēmu. Grāmata, kura izlasāma vienā elpas vilcienā. Jauna grāmata arī Andrai Manfeldei, saucas „*Dzimtenīte*”. Mūsdienu latvieši ārzemēs. Skaudra, precīza, ar rakstnieci atpazīstamo vērtīgumu, spriedumiem, detaļu smalkumu, izjūtu daudzveidību. Ļoti patika. Jauns romāns Jānim Lejiņam – „*Kamera obskura*”. Kādas vācu muižnieku dzimtas pēdējā atvase pēc 1917. gada aizdodas uz Krieviju un ir kopā ar „sarkanajiem”. Neparasti, vai ne? Ilgi nedevās rokā teksts, triloģijā „*Zīmogs sarkanā vaskā*” citāds stāstījuma veids, bet savilņoja romantiskā stīga, tikpat smalka, trausla kā iepriekšējā darbā. Mums pazīstamā Laima Muktupāvela, tagad Kota, dzīvo Stambulā, turku vidē. Grāmata „*Mana turku kafija*” atklāj šo mums svešo vidi no dziļas iekšpuses. Grāmata patiks tiem, kuri vēlas uzzināt ko jaunu. Saglabājies rakstnieces nedaudz ironiskais, ar humora piesitienu skatījums uz lietām, pārsteidz viņas sajūsmas par šīs vides priekšrocībām, salīdzinot ar Latviju. Bagātu izziņas materiālu un prieku deva Lenvijas Siles „*Dailes 6. studija*”. Aktieri, kuriem jau 60 vai tuvu tam – A. Bērziņš, V. Vētra, P. Gaudiņš, E. Ermale, J. Kalniņš, J. Gornavs u.c. Dažādi likteņi teātrī un dzīvē, jo vairāki ir atraduši citu nodarbi pēc neatkarības atgūšanas un lielajām pārmaiņām Dailes teātrī. Teātris no tās puses, kuru uz skatuves neredzam. Vide, kurā izdzīvo garīgi stiprie un ļoti čaklie (tikai ar talantu vien neizdodas). Kā īpašu šajā pārskatā gribu izcelt Jāņa Streiča „*1991. Tas garais cilvēkberna gads*”. Gads, kurā režisors filmēja „*Cilvēka bērnu*”, kurā īsti atgūvām savu valsti. J. Streičis ir nozīmīgs mūsu kultūrā, arī politiku un iekšlietu vērtētājs. Ar brīnišķīgu humoru (kā citādi tik galā ar 6 gadīgu puiku), ar dziļu sāpi par Latviju un latvisko, ar spēju radīt no nekā (tāds laiks!), ar sadzīviski dokumentētu šo pārejas periodu no vienas iekārtas uz otru. Domāju vēl kādreiz atgriezties pie šī darba. Ar interesi lasīju Veras Singajevskas „*Mans mūžs*”. Aktrise priecējusi no bērības, kādreiz, kad rīdzinieki veda izrādes uz laukiem, spēlējusi arī Vecpiebalgā. Tagad patīkami ielūkoties tālajos 50., 60.-os un vēlākos gados, izzināt lielas aktrises mūža gaitas un devumu.

No citu tautību autoru darbiem visgudrākā, saturīgākā, pārsteidzošākā šķita P. Basinska „*Levs Tolstojs. Bēgšana no paradīzes*”. Daudz faktu, dokumentu, vēstulu u.c. Dziļi atklāta ģenija traģēdija – nespēja sadzīvot ar citādi domājošiem. Daudz bija jādomā par viņa sievu, kā viņa spēja muižu vadīt, bērnus izaudzināt, pārrakstīt vīra darbus, izturēt viņa raksturu... Divu spēcīgu personību sadursmes, ne visai veiksmīga nākamā paaudze, raduši pie visa gatava bez pūlēm. Tolstoja sarežģītās attiecības ar Baznīcu (viņu no tās izraida publiski). Viņa aizbēgšana no mājām dažas dienas pirms ceļa mūžībā. Vesels laikmets Krievijans kultūrvēsturē.

Izlasīju fon Kampenhauzenu pēcteča Zigrīda fon Feģezaka „*Senči un pēcteči*”. Šai dzimtai piederēja Veselavas, Ozolu, Lēdurgas, Auļu, Unguru un citas muižas mūsu apkārtnē. Pēc Ungurmuižā atrastajiem materiāliem restaurēta dzimtas attīstība no 1689. gada līdz 20. gs. Citas viņa grāmatas stāstot par 20. gs. Grāmata uzrakstīta saistoši, daudz arī sadzīvisku situāciju, daudz skaistu fotogrāfiju, gleznu reprodukciju, kas rada priekšstatu par vietu vai cilvēku. Pārsteidzoši, ka 13, 10, 8 bērni ģimenē ir norma, var uzzināt, kā tika pārvaldītas lielākas un mazākas muižas, kā audzināja bērnus (ir ko pamācīties). Ir vērts iepazīt.

Jauna grāmata somu igaunietei Sofi Oksanenai „*Stalīna govīs*”. Igaņu meitene apprecas ar somu un pārceļas uz Somiju, kur jāslēpj sava izcelsme (PSRS laiki), Padomju Igaunijas un Somijas sadzīves salīdzinājums. Ir ko padomāt.

Savukārt persiešu rakstniece A. Amirzavani „*Ziedu asinīs*” atklāj, kā top slavenie persiešu paklāji, kāda ir sievietes vieta sabiedrībā, kas notiek, ja sievietē grib mainīt savu dzīvi.

Iesakū izlasīt S. Vinmanes „*Kad Dievs bija trusis*”. Ma z a z ebreju meitenīte meklē mīlestību, ko nesaņem no tuvajiem. Ļoti vienkārša, bet humorpilna valoda, bērnam raksturīgs pasaultverums darba sākumā, kad meitene vēl ir maza. Un atklāsies interesantā virsraksta jēga.

Drīz vasara, grāmatām atliks maz laika. Bet būs atkal rudens un ziemas garie vakari, un laba grāmata ir vērtīgāka par jebkuru TV šovu.

Gunta Riža

SKOLU ZIŅAS

SKOLU ĪSZIŅAS

Inešu pamatskolā:

2. martā absolventu tikšanās. Apliecinību par pamatizglītību skolas 20 darba gadus ieguvis 201 skolēns, uz tikšanos ieradās 54 absolventi.

15. martā notika solistu konkurss „DO-RE-MI”, piedalījās 16 Inešu pamatskolas skolēni. Konkursa sākumā, veltot muzikālus sveicienus, dalībniekus „iesildīja” skolas absolventi Diāna Rutka, Mārtiņš Spilva, Kristaps Vaļkins. Prieku sagādāja žūrija, kuras dalībnieki bija kādreizējie skolas audzēkņi.

20. martā pirmsskolas bērni uz „Mīlriņķu” aicināja savus vecvecākus.

21. martā Zinību balle – ziemas mācību posma noslēgums, kad apbalvojumus saņēma čaklākie un uzcītīgākie skolēni, kuri šajā mācību gadā uzrādīja labus rezultātus skolas un reģiona olimpiādēs, konkursos, sacensībās. Balvās – „Piebalgas porcelāna fabrikas” īpašnieka Jāņa Roņa uzņēmumā veidotās krūzes.

19. martā pēcpusdienā Inešu pamatskolā rosīgi darbojās Dzērbenes, Inešu, Skujenes, Tauresnes un Vecpiebalgas skolas mazie mākslinieki, viņu skolotāji un citi interesenti, kā arī Jaunpiebalgas novada keramiķi, lai kopīgā darbā izveidotu Piebalgas ekspozīcijas vietu Dziesmu svētku ceļā. Izstāde būs aplūkojama svētku laikā Rīgā, galerijā „Centrs”.

Tēlniecības darbnīcā „Dziesmu svētku ceļš” cītīgi darbojas gan skolēni, gan pedagogi.

Tauresnes pamatskolā:

5. martā novada skolu slēpošanas sacensībās piedalījās 12 Tauresnes pamatskolas skolēni, no kuriem Rinalds Jānis Kārklīšs savā vecuma grupā izcīnīja godalgoto 3. vietu, bet Helvijs Babris – 4. vietu un Roberts Klāvs Uzāns – 5. vietu. Prieks par visu bērnu slēpotājiem. Paldies sacensības tiesniešiem: Aijai Praulītei un Mārim Kramam, mūsu novada slēpotājiem biatlonistiem un Vecpiebalgas novada sporta darba organizatoram Andrim Praulītim par šo iespēju, jo šādas sacensības bija noorganizētas pirmo reizi. Tās izdevās lieliski – operatīva organizācija, pārdomātas slēpošanas trases un numuru izdāle, lai īsā laikā izslēpotu četras vecuma grupas. Jauka apbalvošana, jo bija padomāts, lai finišā katram sacensību dalībniekam būtu pārsteigums, bet godalgotajām vietām – balvas.

4. - 15. martam notika novusa turnīrs, kurā 5.-9. klašu grupā meitenēm 1. vieta – Evelīnai Āboliņai, 2. – Lūcijai Mendei, 3. - Samantai Laurai Liberei. Starp 4. klašu zēniem 1. vieta - Arnim Sīkam, 2. – Aleksandram Muraško, bet Nikam Cīrulim 3. vieta. 5.-9. klašu zēniem 1. vieta – Jānim Kučinskim, 2. – Viesturam Mangulim, 3. – Reinim Ozolantam.

14. martā notika netradicionālas sacensības 4.-9. klašu meitenēm „Meitenes kā liepas!”

26. martā kontaktdiena – individuālās tikšanās ar skolotājiem.

Skujenes pamatskolā:

„**Mazais Zinītis**” – ar šādu nosaukumu katru mācību gadu notiek sākumskolas diena, kurā 1. - 4. klases skolēni pārbauda savas prasmes un zināšanas vairākās mācību priekšmetu pieturās. Šogad 27. februārī sacensības norisinājās latviešu valodas, matemātikas, dabas zinību un neparastajā pieturā. Kopvērtējumā augstāko vērtējumu 1. klasē ieguva Sarita Tauniņa, 2. klasē – Adele Lazdiņa, 3. klasē – Toms Stivriņš, bet 4. klasē – Edgars Aleks Demešenkovs.

Vecpiebalgas vidusskolā:

Februārī Cēsu atklātā starpnovadu čempionātā slēpošanas stafetēs 1. vieta „D” grupā Renāram Punduram (4.kl.), Arvim Jekimovam (4.kl.), Sanijai Gobiņai (3.kl.), Martai Pundurei (3.kl.), C” grupā Uldim Sļadzevskim (7.kl.), Kitijai Sarmulei (7.kl.), Rūdim Balodim (7.kl.) Mairitai Sļadzevskai (6.kl.), 2. vieta „B” grupā Egonam Briedītim (8.B), Mairai Asarei (8.A), Helēnai Lāpselei (8.A), Emīlam Galiņam (8.A), „A” grupā Intam Sarmulim (9.kl.), Kristīnei Kuzmanei (11.E), Simonai Klodžai (11.E), Tomam Budrēvicam (9.kl.).

„**Lasišanas rallija**” 2. kārtas laureāti ir Paula Graudiņa (6.kl.), Toms Niko Krūmiņš (7.kl.), Maira Asare (8.A).

22. februārī 5.- 8. klašu matemātikas olimpiādes 2. posmā 1. vieta Mairai Asarei (8.A), 3. vieta Andrim Braueram (5.kl.), Tomam Niko Krūmiņam (7.kl.), Jēkabam Zommeram (8.A), atzinība Silvestram Pētersenam (5.kl.), Jolantai Kučinskaitei (6.kl.).

25. februārī latviešu valodas un literatūras olimpiādes 2. posmā 1. vieta Elīnai Zivtiņai (10.V), 2. vieta Simonai Klodžai un Ancei Lienei Šatrovskai (12.E), 3. vieta Ilzei Lapko (12.E) un atzinība Kristīnei Kuzmanei (11.kl.). Radošajā konkursā „Latvija, es esmu Tavs bērns” Ģirts Rozītis (9.kl.) ieguva 1. vietu, Jēkabs Brauers (10.E) - atzinību.

26. februārī Žanete Zommere (12.E) piedalījās valsts olimpiādē vēsturē.

28. februārī 7.-11. klašu skolēni tikās ar majoru Andri Cīnātu, kurš pastāstīja par Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem, starptautisko misiju un savu pieredzi misijā Afganistānā.

5. martā notika novada sacensības slēpošanā pamatskolēniem.

6. martā vides projektu 18. valsts olimpiādē atzinību ieguva Gatis Zvejnieks (12.E).

7. martā 4. - 8. klašu zēni tikās ar Raimonu Dombrovski par aktīvu dzīves veidu. 3. klases skolēni piedalījās starpnovadu kombinētajā olimpiādē. 4. klašu skolēnu starpnovadu matemātikas olimpiādē 2./3. vietu ieguva Ralfs Kuzmans un latviešu valodas olimpiādē – atzinība Loretai Ločmelei.

8. martā starpnovadu angļu valodas olimpiādē atzinība Simonai Klodžai (11.kl.), Žanetei Zommerei (12.E).

12. martā visi skolēni tikās ar Valmieras policijas Prevencijas grupas vecāko inspektori Daci Jukāmu un Ritu Ozarsku, kas runāja par skolēnu tiesībām, rīcību, sekām un atbildību.

16. martā notika „Hei, 4. un 3. klašu matemātiķi!” olimpiāde. Profesora Cipariņa kluba 3. nodarbībā 2. vietu ieguva Nikola Strazda (7.kl.), atzinība – Annijai Sniedzei (7.kl.), Mairai Asarei (8.A).

No 18. līdz 21. martam solo dziedāšanas koncerti pirmsskolā.

20. martā notika pavasara sagaidīšana.

26. un 27. martā angļu valodas eksāmenu kārtoja 12. klases skolēni.

SIA „ZAAO” rīkotajā konkursā skolēniem „Jauna dzīve tekstila atkritumiem”, kura mērķis - izmantot videi draudzīgi dažādus tekstilizstrādājuma atkritumus un no dažādiem nolietotiem apģērbiem, aizkariem un citiem tekstila materiāliem izveidot jaunus, noderīgus izstrādājumus, **laureātu vidū Alīda Vuškāne un Ilze Kašanova no Vecpiebalgas vidusskolas.** Uzvarētāju darbi ir aplūkojami ZAAO mājaslapā www.zaao.lv sadaļā „Galerijas”.

Ēnu diena Vecpiebalgas vidusskolā

Lai veicinātu skolēnos izziņas procesu par karjeras iespējām un apzinātu savas jau esošās prasmes un spējas, rosinātu attīstīt jaunās kompetences, kā arī veidotu skolēnos apziņu par to, kā iegūtās kompetences var palīdzēt karjeras izvēlē un attīstībā, katru gadu biedrība *Junior Achievement – Young Enterprise* Latvija rīko *Ēnu dienu*. Tās laikā skolēni apmeklē kādu noteiktu darbavietu un 4-6 stundas vēro darbinieku – *ēnu devēja* – darbu un pienākumus, uzdod jautājumus par konkrēto profesiju.

Ēnu dienās var piedalīties skolēni, sākot jau no 1. klases. No Vecpiebalgas vidusskolas 13. februārī savas kompetences pārbaudīt devās 16 skolēni no 8. līdz 12. klasei. Tika izmantotas gan biedrības *Junior Achievement – Young Enterprise* Latvija piedāvātās iespējas, gan tās, kuras piedāvāja vietējā novada organizācijas un iestādes.

Patīkami ir tas, ka nenoniecīnām arī vietējā pagastā piedāvātās *ēnu vietas*, jo ne visiem ir iespēja aizbraukt uz Rīgu vai Cēsim. *Ēnojamo* profesiju klāsts bija diezgan plašs.

8. klases skolēni *ēnoja* Vecpiebalgas ģimenes ārsta palīgu (Betija, Krista), devās uz A/S „Cēsu alus” (Maira, Jēkabs, Gundars), kur piedalījās dzērienu pildīšanas procesā un izrādīja interesi par pildīšanas nodaļas vadītāja profesiju.

10. klases skolēni (Jēkabs) izrādīja interesi par ugunsdzēsēja darbu Cēsu VUGD nodaļā, par vecmātes profesiju Vidzemes slimnīcā (Elīna) un tika *ēnots* pat valsts NBS komandieris R. Graube (Kārlis).

No 11. klases viens skolēns (Kristīne) *ēnoja* Vecpiebalgas novada pašvaldības dzimtsarakstu nodaļas vadītāju.

Visaktīvākie bija 12. klases skolēni, kuri apmeklēja Valmieras Kaugurmuižas apbruņojuma nodaļas priekšnieku (Ilze), Nacionālās fitosanitārās laboratorijas bakteriologu (Žanete), advokātu biroju „Bunkus” (Zigurds), kurā *ēnoja* juristu. Tika *ēnoti* arī Valsts

Policijas koledžas kadeti (Ance Kazāka) un Cēsu klīnikas bērnu nodaļas medmāsa (Ance Šatrovska). Pilnībā ugunsdzēsēju darbu vienas dežūras garumā izbaudīja Toms un Gatis.

Skolēnu atsauksmes par izvēlētajām *ēnu vietām* ir pozitīvas, jo deva iespēju saprast profesijas specifiku un izvērtēt savas vēlmes un iespējas darīt šo darbu savā turpmākajā dzīvē.

Dažas atziņas no skolēnu aptaujas:

„Pēc *Ēnu dienas* sapratu, ka mana izvēle studēt bioloģiju ir pareiza” – Žanete.

„Es vēlētos būt Nacionālo Bruņoto spēku komandieris. Interesants dienests un laba darba atmosfēra, tikai visi nevar būt NBS komandieri” – Kārlis.

„Bija interesanti. Uzziņāju, ka mūsu valstī ir daudz un dažādi ieroči, par kuriem līdz šim nezināju” – Ilze.

„Sapratu, ka mana izvēle kļūt par medicīnas māsu ir pareiza. Zinu pat skolu, uz kuru iešu mācīties” – Ance Š.

Šā gada *Ēnu diena* ir aizvadīta. Esam sākuši iestrādes, lai tajās iesaistītos arvien vairāk skolēnu, jo tikai atrašanās konkrētā darbavietā un sadarbība ar kādas profesijas pārstāvi ļauj izdarīt secinājumus par to, vai skolēnam šī profesija ir pa spēkam, vai jādōmā kaut kas cits.

Žēl, ka netika apmeklētas visas piedāvātās darbavietas Vecpiebalgas pagastā, bet 12. aprīlī skolā tiks rīkota profesiju diena, un tad arī pārējie skolēni, sākot jau no 1. klases, varēs iepazīties ar mūsu pagasta iestādēs un uzņēmumos piedāvātajiem amatiem un veicamajiem darbiem.

Vēlu katram atrast sirdij tuvāko un patīkamāko nodarbošanos!

Karjeras konsultante Vecpiebalgas vidusskolā
Rigonda Prīse

„Krāsaini tērpi, puķes...”

“Nav tāda cilvēka, kas apgalvotu, ka dzīvē nevajag prieku... Prieks ir izstarot un izdalīt.

Izdalīt to, kas mums pieder, vienalga, vai tā būtu maize vai māja, doma vai sapnis, un zināt, ka ir kāds, kas to saņem.”

(Z. Mauriņa.)

Saulainajā, bet vēsajā 8. marta vakarā Vecpiebalgas kultūras namā virvoja satraukums, staroja prieks vecāku, pedagogu un darbinieku acīs, jo visi bija mīļi gaidīti skolas rīkotajā atpūtas vakarā.

Pasākumu atklāja skolas direktore Lolita Žagare, vecāku pašpārvaldes vadītājs Edgars Bērzkalns, skolēnu parlamenta priekšsēdētājs Kārlis Apalups un zēnu ansamblis. Puišu dziedātās Kaspara Dimitera dziesmas „Edīsim plūmes” motīvs skanēja visa vakara gaitā (*Es tev skaitīšu pantus/ Savus un Skujeniekā/ No bēniņiem izdzīti baloži / Dejos no mūsu prieka.*)

Mūs priecēja skolotāju dziedātās dziesmas, dejas un iestudētā

teātra izrāde par slinko un aizmāršīgo Anti, kurš kopā ar pasaku tēliem tomēr atrada „laimes salīgu” – savas mājas. Antis kopā ar Sprīdīti nokļuva Aizmirstītes karaļvalstī, lai saprastu dzīves jēgu un atgrieztos mājās. Tās bija pārdomas par audzināšanu un dzīvi caur smieklīgu un asarām. Priecājāmies par mūsu skolotāju radošo kolektīvu.

Vakara otrajā daļā sēdējām pie galdiņiem, runājāmies, spēlējām spēles un, protams, dancojām. Priecājāmies par brīnišķīgo atpūtas vakaru. Vienkopus bija pulcējušies vairāk nekā simts cilvēku (pieteikušies pasākumam - 170!). Visvairāk vecāku bija 2., 5. un 10. klasei. Uzska, ka vakara gaitā valdīja patīkama vienotība, prieks un kopā būšana.

Liels paldives pasākuma idejas autorei un visiem, visiem tā veidotājiem! Lai mums kopā izdotos veidot pasākumu arī nākamajos gados. Vecāki, atbalstīsim!

Rigonda Pētersone

Taurenas pamatskolā marts iesākās ar zināšanu pārbaudi

Novada skolu pārstāvji Mazajā pētniecības konferencē Taurenē.

Katru gadu 1. martā Taurenas pamatskolas 1.-4. klašu skolēniem notiek mācību olimpiāde. Šogad tās saturs ietvēra 3 mācību priekšmetus: matemātiku, latviešu valodu, dabaszinības. Olimpiādes mērķis bija vispusīgi parādīt skolēnu zināšanu, prasmes un iemaņas patstāvīgā, radošā darbībā, galveno vērību pievēršot skolēnu zināšanu praktiskajam pielietojumam. Kopvērtējumā labākie: 1. klasē - Mareks Greizāns, Jurgis Zommers, Indra Gita Bērziņa, 2. klasē - Rolanda Ģēgere, Nikola Spalviņa, Melisa Polfina Stepāne, 3. klasē - Alvis Jakovļevs, Ralfs Žuhovskis, Ance Linda Ansviesule, 4. klasē - Mārtiņš Guoģis, Arnis Sīka, Aleksandrs Muraško un Niks Cīrulis. Olimpiādes noslēgumā skolēni brīvi darbojās radošajā darbnīcā un veidoja kolāžu par tēmu „Ceļojums laikā”. Radošajā uzdevumā titulu „Skatītāju simpātija” ieguva 1. klases komandas darbs.

6. marta rītā termometra stabiņš bija noslīdējis dažviet līdz pat 20 grādiem. Tas netraucēja astoņpadsmit 1.- 4. klašu skolēniem no Vecpiebalgas novada satikties Mazajā pētniecības konferencē Taurenas pamatskolā, kas ir kā ģenerālmēģinājums septiņu novadu 1.- 4. klašu skolēnu Mazajai pētniecības konferencē „Mazs ciniņš gāz lielu vezumu”. Šī bija lieliska iespēja skolēniem pilnveidot prasmi uzstāties, klausīties, atbildēt uz jautājumiem, mācīties atpūsties un iegūt jaunus draugus.

Katrs konferencē dalībnieks bija sagatavojis stāstījumu par savu darbu un interesējošo tēmu. Piemēram, „Buri, buri, burtiņi”, „Ziemas sports”, „Ārstnieciskās zaļu tējas manās mājās”, „Vistas mūsu saimniecībā”, „Brīvības pieminekļi”, „Stādīto koku daudzveidība Skujenes pamatskolas teritorijā”, „Elektrība” u.c.

Pateicības saņēma visi pētnieciskās konferencē dalībnieki. Balvu „Skatītāju simpātija” ieguva 4. klases skolniece Samija Daniela Vītoļņa un Renāte Anne Sakse par darbu „Dzērbenes bērnu dārza vēsture” un 1. klases skolnieks Mareks Greizāns, kurš bija sagatavojis darbu par tēmu „Elektrība”.

Taurenas pamatskolas sākumskolas MK vadītāja
Anta Paeglīte

Par to, kā „liberalizēt” gāzi un elektrību

Sāksim varbūt ar to, ko tad mēs saprotam ar vārdu „liberalizācija”, jo to attiecina uz energoapgādi, tātad uz gāzes un elektrības tirgu šajā gadījumā. Pēc idejas tā ir iespēja patērētājam izvēlēties sev izdevīgāko enerģijas piegādātāju, veicinot tādējādi konkurenci un attiecīgi samazinot cenas patērētājam pieejamajā tirgū. Tāda, acīm redzot, ir bijusi arī ES direktīvu jēga, kuras paredz dalībvalstu iekšējo tirgu atvēršanu un iespēju katrai ieinteresētajai pusei neierobežoti kļūt kā par piegādātāju pieejamam patērētājam ES robežos. Tāpat katram brīvu izvēli potenciālā pārdevēja meklējumos. Īpaši paskatīsimies, vai un kā tas varētu darboties mūsu valstī. Sāksim ar elektroenerģiju. Liela daļa iedzīvotāju jau droši vien zina, ka attiecībā uz elektroenerģijas piegādēm šāda sistēma sāks darboties, sākot ar šā gada 1. septembri, kā to prasa ES direktīvas. Divainākais ir tas, ka visi šīs jomas speciālisti vienā balsī apgalvo, ka līdz ar tirgus atvēršanu cenas par piegādāto elektroenerģiju neapstrīdami kāps, un runa nav par dažiem santīmiem, prognozēts tiek pieaugums par vairākiem desmitiem procentu (vērtējumi atšķiras, bet ne būtiski). Tātad tiks sasniegts pretējais efekts tam, ko plānojuši ES eksperti, proti, liberalizācija nepavisam neatstās vairāk naudas iedzīvotāju maciņos vai uzņēmumu banku kontos. Kāpēc tā? Te jāmin vesela virkne ietekmējošu faktoru. Pirmais no tiem – elektrības cenu nosaka ne tikai ražotāja izmaksas, kuras Latvijas apstākļos varētu nebūt nemaz tik augstas, jo lielu daļu nepieciešamā saražo, sevišķi esot augstam ūdenslīmenim, mūsu HES, tāpēc šajā laikā LR var atļauties pārdot enerģiju kaimiņvalstīm, pie tam izdevīgi, jo HES enerģiju var saražot lēti, savukārt vēlāk iegūtos līdzekļus varētu izmantot, lai noreģulētu starpību cenā laikā, kad nepieciešams iepirkt elektroenerģiju no citām valstīm. Šāda sistēma LR tomēr nedarbojas, „Latvenergo”, aizbīdīnieties ar nepieciešamību attīstīties, praktiski uztur vienādu un pietiekami augstu tarifu visu apgādes periodu. Kā, ko un cik iegulda un kādā attīstībā, tas nekad nav bijis skaidrs, tā saucamais „regulator” apgalvo, ka viņi nevar tam izsekot, viņi tikai apstiprinot uzņēmuma iesniegtos tarifus, bet pēc plašu rezonansi izraisītajām „Latvenergo” 3 miljonu un pēdējām kukulņemšanas lietām ir skaidrs, ka gluži ideāli tīra jau nu šī saimnieciskā nav. Otrs un vēl svarīgāks faktors ir tas, ka, lai veiktu liberalizāciju, ir jānodala strāvas ražotājs no piegādātāja (šajā gadījumā LR tie ir „Sadales tīkli”), jo loģiski, ka ražotāji var būt dažādi, bet piegādātājs tikai viens, neviens tas uz katru ciemu vairākas līnijas, ja iedzīvotāji būs izvēlējušies dažādus pakalpojuma sniedzējus. Tātad šī otrā komponente – piegādātājs liberalizācijai nepakļaujas un var brīvi noteikt sava pakalpojuma cenas – konkurences nav. Un trešā komponente – enerģija, kuru valsts spiesta iepirkt par vairākkārt lielāku cenu no tiem uzņēmumiem – „vajadzīgajiem cilvēkiem”, ar kuriem valsts savā laikā, visvairāk, kad pie varas bija Tautas partija, slēdza līgumus par elektroenerģijas ražošanu no atjaunojamajiem resursiem (mazās HES, vējš, biodeģviela un tā saucamās koģenerācijas stacijas, kur strāva ir blakusprodukts – līdz šim gan vienmēr uzskatīja, ka ir otrādi – siltuma ražošanai). Trakākais, ka īpašnieki pelna labu naudu uz praktiski visu LR iedzīvotāju un ražotāju rēķina, bet praktiskas vajadzības pēc šīs enerģijas nav, procent kopējā bilancē ir niecīgs, bet, neskatoties uz Ekonomikas ministrijas pūlēm, problēma ir praktiski nerisināma, tūlīt sekotu sūdzības Eiropas tiesās. Sadārdzina izmaksas arī tas, ka neizmanto stāv ar lielu potenciālās jaudas, kuru radīšanā (tātad celtniecībā) ir ieguldīti lieli līdzekļi. Klasisks piemērs ir Rīgas TEC2 otrā kārtā, kuras jaudas praktiski ne tikai netiek izmantotas, bet izrādās, arī nevajadzīgas, nepieprasītas. Bet politiķi turpina spriest par piedalīšanos Visaginas AES celtniecībā, par savienojumu ar Skandināviju, varbūt arī par vēl vienu HES celtniecību uz Daugavas. Un viss tikai tāpēc, lai atbrīvotos no riska (kā viņi uzskata), kas saistīts ar piegādēm no Krievijas un Baltkrievijas. Vai tādi pārtraukumi piegādēs ir bijuši, vai kaimiņvalstis nepilda kādas līguma nosacījumus? Nē, tādu faktu nav, bet mēs *a priori* pieņemam, ka uz viņiem nevar palauties.

Līdzīgs stāsts ir arī par dabas gāzi, kuru pašreiz mēs saņemam tikai un vienīgi no Krievijas. ES direktīva prasa, lai gāzes tirgus liberalizācija sāktos nekavējoties un tiktu pabeigta tuvāko trīs gadu laikā. Tātad būtu jāatrod vēl kādi piegādātāji bez Krievijas. Skatāmies apkārt – Norvēģijas gāzes atradnes knapi spēj apgādāt Skandināviju, Igaunija varbūt kaut kad ražot gāzi no degslānekļa savām vajadzībām, Polijas slānekļa gāzes atradnes, uz kurām tika liktas lielas cerības, speciālisti no ASV atzinuši par stipri nerentabliem, atliek Tuvie Austrumi un sašķidrinātās gāzes piegādes uz termināli. Domāju, ka neviens neapgalvos, ka divkārs gāzes pārstrādes process un gāzes balonu piegāde pa jūru apkārt visai Eiropai varētu būt izdevīgāka par dabas gāzes tiešu piegādi pa cauruļvadiem. Bet tāds cauruļvads mums ir tikai viens un nešķiet, ka pie mūsu finansiālās situācijas mēs varētu uzbūvēt vēl kādu, vienalga uz kuriem. Neviens cits arī to nebūvēs – tirgus par mazu, neatmaksājās. Domāju, mums ir palaimējies, ka mums ir Inčukalna gāzes krātuve un tāpēc Krievijai ir nepieciešams uzturēt šo vadu, lai ziemiā, liela patēriņa laikā, varētu gāzes rezerves nogādāt Rietumeiropā. Starp citu – interesants jautājums, kāpēc Rietumeiropa, piemēram, Vācija nemeklēs iespējas gāzi piegādāt no kādas citas valsts. Vai tad viņiem liberālisms nemaz nepatīk? Vēl viena piebilde – ar „Gazprom” Krievijas kompāniju, kura mums gāzi piegādā, ir līgums par monopoltiesībām līdz 2017. gadam, tātad liberalizācija līdz tam laikam mums var izmaksāt atkal krietnu summiņu. „Gazprom” ir ar mieru arī pārskatīt cenas samazinājuma virzienā, tikai baidās, ka, tāpat kā iepriekšējā pazeminājuma reizē, mūsu valdība palielinās akcīzes nodokli, tādējādi faktiski iedzīvotājiem domāto atlaidi iekļaujot valsts budžetā.

Ko tad mums no teiktā secināt? Ar 1. septembri atvērsim maciņus plašāk, maksājot par „liberalizāciju” (tas, protams, atstās arī iespaidu uz ražošanu). Vēlēsim mūsu politiķiem beidzot saprast, ka ekonomikas padarīšana par atkarīgu no politikajām vēlmēm nav nekāds prāta darbs, Krievijas uzņēmēji nav dumjāki par mūsējiem, arī viņiem peļņa ir svarīgāka par tālas vai tuvākas pagātnes notikumiem (ņemsim par piemēru Somiju, kura no PSRS ir cietusi ne mazāk par mums, bet attiecībās ar Krieviju ir absolūti pragmatiska).

Juris Šimanis

PASĀKUMI

VECPIEBALGAS NOVADĀ

Dzērbenes tautas namā

Līdz 19. aprīlim Dzērbenes pils Mazajā zālē apskatāma novada iedzīvotāju mākslas un rokdarbu izstāde.

1. aprīlī plkst. 11.00 Lieldienu velnēns ielūdz bērnus un viņu vecākus noskatīties muzikālu Anitas Grīniece izrādi „Velnēna pārvērtības”. Aktieri – „Isidora pagalma” dalībnieki, mūzikas autore Lelde Slaidiņa Zaļakmentiņa, režisores Lelde un Daina. Ieeja – raiba ola. Sagērbieties atbilstoši laika apstākļiem, jo neizpaliks zaķu noslēpto olu meklēšana un citas rotaļas.

2. aprīlī plkst. 14.00 Dzērbenes pagasta pensionāru padome ielūdz novada pensionārus uz tradicionālo „Pavasara ballīti”. Līdzīgi ņemiet „groziņu” un raibas olas.

Inešu tautas namā

13. aprīlī plkst. 14.00 amatierteātra „Ineši” pirmizrāde A.Banka komēdija „Sausā lapa”. Ieejas maksa Ls 1,00 (pieaugušajiem); Ls 0,50 (skolēniem).

26. aprīlī plkst. 19.00 Mazie Dziesmu un deju svētki – koncerts „Saulē auda audekliņu”. Piedalīsies: kori, tautisko deju kolektīvi, pūtēju orķestris u.c. amatiermākslas kolektīvi. Ieeja par ziedojumiem.

Kaives pagastā

30. martā plkst. 12.00 aicinām mazus zaķus un lielus zaķus skriet pretī Lieldienām. Skrējiena garums atkarīgs no zaķu varēšanas.

Gaidām zaķus ar raibām oliņām un garām zaķu ausīm pie Kaives pagasta pārvaldes.

19. aprīlī plkst. 9.00 Kaives parka sakopšanas talka. Tiek mīļi aicināti visi interesenti!

Tauresnes kultūras namā

25. aprīlī Tauresnes kultūras nams organizē braucienu uz teātra izrādi - komēdiju „Trakās šķēres” CATA kultūras namā.

Sīkāka informācija par biļešu iegādi un transportu: t.22032942 (Ginta).

Vecpiebalgas kultūras namā

4. aprīlī plkst. 13.00 latviešu režisora Jāņa Norda jaunās spēlfilmas „Mammu, es tevi mīlu” demonstrējums.

6. aprīlī plkst. 18.00 amatierteātra „Sumaisītis” pirmizrāde M.Unts „Čārlija krustmāte”.

18. aprīlī plkst. 12.00 Vecpiebalgas novada skolēnu tautisko deju kolektīvu skate – koncerts.

20. aprīlī plkst. 19.00 jauniešu mūzikas festivāla „Redz, kā!” dalībnieku koncerts. Plkst. 22.00 ballīte pavasarīgās noskaņās.

26. aprīlī plkst. 10.00 Vecpiebalgas novada pirmsskolas dziesmu un deju svētki.

Vecpiebalgas pagasta bibliotēkā

No 21. marta līdz 31. maijam apskatāma Lilias Grīnfeldes fotogleznu izstāde „TU ESI DROŠA, ES ESMU DROŠS. PĀRĒJAIS VISS IR AIZEJOŠS”.

10. aprīlī plkst. 11.00 tikšanās ar selekcionāriem Gunu un Jāni Rukšāniem.

11. aprīlī plkst. 15.00 nodarbība floristikā. Vada Ilona Lieldiena.

Par Lieldienu tradīcijām

• Kristiešiem šis ir Kristus augšāmcelšanās laiks. Kristīgo Lieldienu tradīcijas mūsdienās ir savijušās ar latviskajām - pavasara saulgriežiem, ko svin par godu pavasarai un saules atnākšanai un kuros ar rituālām darbībām mēģina palīdzēt zemes atmodai, jau laikus nodrošinot zemes auglību un veicinot tās svētību. Latviešu tradīcijās ienākušas tādas kristiešu tradīcijas kā Klusā nedēļa pirms Lieldienām, Zaļā ceturtdiena, Lielā piektdiena.

• Ola ir apaļa kā saule un ola ir sava veida atdzimšanas simbols, dabas radīts ideāls „iesaiņojums” jaunajai dzīvībai. Viens no ticējumiem ir tāds – kuram sitoties pirmajam ola saplīst, tam mazāka laime.

• Bērnus ar olām zaķis sāka apdāvināt ap 1682. gadu. Kāpēc tieši zaķim ir uzticēts šis gods, nav zināms, taču līdz mūsdienām saglabājušies atsevišķi minējumi par to:

* Pavasara dieviete Ostere zaķi kā labo gariņu sūta pie cilvēkiem,

lai noskaidrotu, kas notiek cilvēku mājās. Par to viņa reizi gadā ļauj zaķim dēt raibas olas cilvēkiem.

* Zaķis, tāpat kā ola, tiek uzskatīts par auglības simbolu.

* Lieldienu zaķis ir tas pats, kas Ziemassvētkos vecītis vai rūķis, kurš ciemojas un apdāvina čaklus un paklausīgus bērnus. Tas ir vienkārši joks, kam grib ticēt gan pieaugušie, gan bērni.

• Zaķi jau olas nedēj, bet Lieldienu zaķis to dara, tāpēc mums, pieaugušajiem, nekas cits neatliek kā, izmantojot dažādas tehnikas, olas krāsot, lai tās varētu Lieldienu rītā ne tikai apēst, bet arī sisties ar tām. Uz lielu laimi.

* Ar sīpolu mizām olas var nokrāsot dzeltenīgi brūnas, alkšņu mizām – iesarkanās, bērzu lapām un sūnām – dzeltenīgi zaļas, kumelītēm – viegli dzeltenas, rudzu zemeni – koši zaļas, kafijas novārījumā – gaišbrūnas; kurkumas novārījumā – dzeltenas; melnās tējas novārījumā – brūnas, aroniju sulā – violetas.

APSVEIKUMI

Ak, gadus neskaiti,
Tik pavasarus vien,
kas tā kā putni
Tava mūža kokā skrien.

(A.Ķirškalne)

Sveicam Tevi, aprīļa
jubilār!

Īpašie gaviļnieki:

60 - Vilnis Tunte Vecpiebalgā

70 - Reinis Seskis Kaivē

Biruta Bajāre Taurenē

Gunārs Boļševičs Taurenē

Jānis Pētersons Vecpiebalgā

80 - Zenta Karaļuka Dzērbenē

Biruta Eglīte Vecpiebalgā

90 - Elvīra Vilhelmīne Bluķe Taurenē

Velta Rezgale Vecpiebalgā

91 - Pēteris Šķesteris Taurenē

PATEICĪBAS

Vissirsnīgākais paldies SIA „LB Melio”, z/s „Lejas Barackas” kolektīvam, īpaši Andim Dzenim, radiem, draugiem, kaimiņiem par sniegto atbalstu vissmagākajā brīdī.

Laimdota Strode

Vecpiebalgas nūjotāju kompānijas PALDIES pašvaldībai par laikus iztīrītajiem celiņiem ziemas mēnešos!

Agita Krama

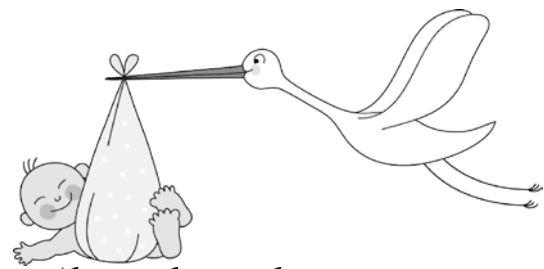
DONORU DIENA

Lai ilgi vēl ir mums avots
Ar dvēseļu krūzēm, kur smelam
To mīlestību, ko devis
Pats Dievs ir katra mūžam.

(K.Apškrūma)

Paldies, donori, par jūsu atsaucību iepriekšējos gados! Gaidīsim visus donorus (arī pirmreizējos) Donoru dienā 9.aprīlī Dzērbenes pili no plkst.10.00 līdz plkst.13.00. Līdzī jāņem pase!

LSK Cēsu komitejas
Dzērbenes nodaļa

Ak, vārdi, vārdi...
Teikt katrs tos prot,
Bet māte bez vārdiem zina
padomu dot.

Jaunākais novadā

Miķelis Klimovičs
Vecpiebalgas pagastā.

Sveicam mazuli un viņa
vecākus!

1. martā 70.jubileju
atzīmēja

IMANTS RAMATS
no Dzērbenes
pagasta.

APSVEICAM!

DIEVKALPOJUMI

• 28.martā plkst.19.00 Zaļās ceturtdienas dievkalpojums Vecpiebalgas ev.lut. baznīcā;

• 29.martā plkst.17.00 Lielās piektdienas dievkalpojums Vecpiebalgas ev.lut. baznīcā;

• 30.martā plkst.23.00 Lieldienu nakts vigīlija Lodes - Apšu ev.lut.baznīcā;

• 31.martā plkst.10.00 Lieldienu dievkalpojums Vecpiebalgas ev.lut.baznīcā;

• 31.martā plkst.15.00 Lieldienu dievkalpojums Dzērbenes ev.lut.baznīcā.

PĒRK

Vālotāja „Jula” riteņus.

T. 28660055.

PĀRDOO

Sienu rulonos

(atrodas šķūnī). T. 26873107.

SĒRU VĒSTS

Aiz tevis dzīvība un gaisma paliek,
Un piemiņa kā saules zieds.

(J.Silazars)

Mūžībā aizgājuši:
Velta Ermane, Dzērbene
Zenta Kalniņa, Dzērbene
Ina Oldermane, Ineši
Andrejs Resnais, Taurene
Inta Langšteine, Vecpiebalga
Jānis Aļeksejevs, Vecpiebalga

Izsakām visdziļāko
līdzjūtību tuviniekiem.

Vecpiebalgas novada pašvaldības izdevums.

Avīzi veidoja Dzidra Ješkina. Tālrunis: 64161335; e-pasts: dzidrajeskina@inbox.lv. Rakstus un sludinājumus iesniedz līdz katra mēneša 15. datumam.

Par skaitļu un faktu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstu atbild autors.

Avīze iespiesta SIA “Madonas poligrāfists”.